

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Informācija	
	Tiesa	
	EIROPAS KOPIENU TIESA	
2006/C 165/01	Lieta C-197/03: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 69/335/EEK — 10. un 12. pants — Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — Kopienas tiesību principi) 1	1
2006/C 165/02	Lieta C-290/03: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 4. maijā (<i>House of Lords</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Diane Barker (FC)</i> pret <i>London Borough of Bromley</i> (Direktīva 85/337/EEK — Atsevišķu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — “Crystal Palace” projekts — Projekti, uz kuriem attiecas Direktīvas 85/337 II pielikums — Piekrišana vairākos posmos) 1	1
2006/C 165/03	Lieta C-397/03 P: Tiesas (pirmās palātas) spriedums 2006. gada 18. maijā — <i>Archer Daniels Midland Co., Archer Daniels Midland Ingredients Ltd</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Sintētiskā lizīna tirgus — Naudas sodi — Pamatnostādnes naudas sodu apmēra aprēķināšanai — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Princips non bis in idem — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Apgrozījums, kas var tikt ņemts vērā) 2	2
2006/C 165/04	Lieta C-459/03: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 30. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju (Valsts pienākumu neizpilde — ANO Jūras tiesību konvencija — XII daļa — Jūras vides aizsardzība un saglabāšana — Šajā konvencijā paredzētā strīdu risināšanas kārtība — Īrijas uzsāktā šķīrējtiesas tiesvedība pret Apvienoto Karalisti — Strīds par rūpnīcu MOX Sellafildā (Apvienotā Karaliste) — Īrijas jūra — EKL 292. pants un EAEK 193. pants — Apņemšanās nenodot strīdu par Līguma interpretāciju un piemērošanu risināšanas veidam, ko Līgums neparedz — Jaukts līgums — Kopienas kompetence — EKL 10. pants un EAEK 192. pants — Pienākums sadarboties) 2	2

2006/C 165/05	Lieta C-508/03: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 4. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Pieņemamība — Strīda priekšmets — Valsts tiesu kompetence — Prasības priekšmeta trūkums — Attīstītāju tiesiskā drošība un tiesiskā palāvība — Direktīva 85/337/EEK — Atsevišķu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — “White City” projekts — “Crystal Palace” projekts — Projekti, uz kuriem attiecas Direktīvas 85/337 II pielikums — Pienākums izvērtēt projektus, kas varētu būtiski ietekmēt vidi — Pierādīšanas pienākums — Direktīvas 85/337 transpozīcija valsts tiesībās — Piekrišana vairākos posmos) 3	3
2006/C 165/06	Lieta C-98/04: Tiesas (otrās palātas) spriedums 2006. gada 4. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 85/337/EEK — Dažu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Attīstības piekrišanas un novērtējuma pieteikuma projekta īstenošanai trūkums — Prasības nepieņemamība) 3	3
2006/C 165/07	Lieta C-169/04: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 4. maijā (VAT and Duties Tribunal (Londona, Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Abbey National plc (with the Inscape Investment Fund as joined party)</i> pret <i>Commissioners of Customs & Excise</i> (Sestā PVN direktīva — 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts — Kopīgu ieguldījumu fondu pārvalde — Atbrīvojums — “Pārvaldes” jēdziens — Depozitārija funkcijas — Administratīvās vadības funkciju nodošana) 4	4
2006/C 165/08	Lieta C-221/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 18. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, kā arī savvaļas faunas un floras aizsardzība — Sugu aizsardzība — Medības, izmantojot cilpas ar apturēšanas aprīkojumu, privātās medību zonās — Castilla y León) 4	4
2006/C 165/09	Lieta C-340/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> — Itālija — lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Carbotermo SpA, Consorzio Alisei</i> pret <i>Comune di Busto Arsizio, AGESP SpA</i> (Direktīva 93/36/EEK — Publiskie piegādes līgumi — Piešķiršana bez paziņojuma par līgumu — Līguma piešķiršana uzņēmumam, kurā līgumslēdzējai iestādei pieder kapitāldaļas) 5	5
2006/C 165/10	Lieta C-343/04: Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 18. maija spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> — <i>Autriche</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Land Oberösterreich</i> pret <i>ČEZ, a. s.</i> (Briseles konvencija — 16. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Izņēmuma jurisdikcija tiesvedībā, kuras priekšmets ir nekusamā īpašuma lietu tiesības — Darbība, kuras mērķis ir izbeigt traucējumus vai traucējumu risku, kas zemes īpašumiem radušies sakarā ar atomelektrostacijas, kas atrodas šo zemesgabalu kaimiņvalsts teritorijā, darbību — Nepiemērošana) 5	5
2006/C 165/11	Lieta C-372/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 16. maijā (<i>Court of Appeal (Civil Division)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Yvonne Watts, The Queen</i> pret <i>Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health</i> (Sociālais nodrošinājums — Valsts finansēta valsts veselības aizsardzības sistēma — Citā dalībvalstī radušies izdevumi par medicīnas pakalpojumiem — EKL 48.-50. pants un EKL 152. panta 5. punkts — Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. pants) 6	6
2006/C 165/12	Lieta C-384/04: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā (<i>Court of Appeal (Civil Division)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Commissioners of Customs & Excise, Attorney General</i> pret <i>Federation of Technological Industries u.c.</i> (Sestā PVN direktīva — 21. panta 3. punkts un 22. panta 8. punkts — Valsts pasākumi krāpšanas apkarošanai — Solidāra atbildība par PVN samaksu — Nodrošinājuma sniegšana par PVN maksājumu, kas ir jāveic citam uzņēmējam) 7	7

2006/C 165/13	Lieta C-416/04 P: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā — <i>The Sunrider Corp.</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 15. panta 3. punkts un 43. panta 2. un 3. punkts — Sajaukšanas iespēja — Kopienas vārdiskas preču zīmes “VITAFRUIT” reģistrācijas pieteikums — Valsts vārdiskas preču zīmes “VITAFRUT” īpašnieka iebildumi — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Pierādījumi par īpašnieka piekrišanu agrākas preču zīmes izmantošanai — Preču līdzība)	8
2006/C 165/14	Lieta C-431/04: Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 4. maija spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Massachusetts Institute of Technology</i> (Patentu tiesības — Zāles — Regula (EEK) Nr. 1768/92 — Zāļu papildu aizsardzības sertifikāts — Jēdziens “aktīvo vielu kombinācija”)	8
2006/C 165/15	Lieta C-509/04: Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 18. maija spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Magpar VI BV</i> pret <i>Staatssecretaris van Financiën</i> (Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — Direktīva 69/335/EEK — 7. panta 1. punkta b) un b)1 apakšpunkts — Kapitāla nodoklis — Atbrīvojums — Nosacījumi — Kapitāla daļu paturēšana pirmo piecu gadu laikā pēc to iegūšanas)	9
2006/C 165/16	Lieta C-11/05: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā (<i>Gerechthof te Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Friesland Coberco Dairy Foods BV</i> , kas darbojas ar nosaukumu “ <i>Friesland Supply Point Ede</i> ” pret <i>Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen</i> (Kopienas Muitas kodekss — Procedūra, saskaņā ar kuru pārstrādi veic muitas kontrolē — Valsts muitas dienestu atteikums pieņemt pieprasījumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē — Muitas kodeksa komitejas slēdziena saistošais raksturs — Neesamība — Tiesas kompetence lemt par minētā slēdziena spēkā esamību atbilstoši EKL 234. pantam — Neesamība — Muitas kodeksa 133. panta e) punkta interpretācija — Regulas (EEK) Nr. 2454/93 502. panta 3. punkta un 504. panta 4. punkta interpretācija — Visu apstākļu, kādos tika iesniegts pieprasījums izsniegt atļauju, vispārīgs novērtējums)	10
2006/C 165/17	Lieta C-122/05: Tiesas (piektā palāta) spriedums 2006. gada 18. maijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/87/EK — Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	10
2006/C 165/18	Lieta C-286/05: Tiesas (ceturrtā palāta) spriedums 2006. gada 4. maijā (<i>Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Reinhold Haug</i> pret <i>Land Baden-Württemberg</i> (Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzība — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Kopienas atbalsta atprasījums — Viegļāku administratīvo sodu piemērošana ar atpakaļejošu spēku)	11
2006/C 165/19	Lieta C-354/05: Tiesas (piektās palātas) spriedums 2006. gada 18. maijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/55/EK — Dabaszāģes iekšējais tirgus)	11
2006/C 165/20	lieta C-215/05 P: Apelācija, ko <i>Theodoros Papoulakos</i> ierosinājis par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 21. marta spriedumu lietā T-248/01, <i>Theodoros Papoulakos</i> pret Itālijas Republiku un Eiropas Kopienų Komisiju	12

2006/C 165/21	Lieta C-180/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Oberlandesgericht Wien</i> 2006. gada 7. aprīļa rīkojumu — <i>Renate Ilsinger</i> pret <i>Martin Dreschers</i> (administrators maksātnespējas procesā <i>Schlank & Schick GmbH</i>) 12	12
2006/C 165/22	Lieta C-188/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 12. aprīlī ierosinājusi <i>Schneider Electric SA</i> par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 31. janvāra rīkojumu lietā T-48/03 <i>Schneider Electric SA</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju 13	13
2006/C 165/23	Lieta C-189/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 13. aprīlī ierosinājuši <i>TEA-CEGOS, SA</i> un <i>Services techniques globaux (STG) SA</i> par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-376/05 un T-383/05, <i>TEA-CEGOS, SA</i> , <i>STG SA</i> un <i>GHK Consulting Ltd</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju 13	13
2006/C 165/24	Lieta C-191/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale di Lecce — Sezione distaccata di Gallipoli</i> 2006. gada 4. aprīļa rīkojumu — kriminālprocess pret <i>Aniello Gallo</i> un <i>Gianluca Damonte</i> 14	14
2006/C 165/25	Lieta C-193/06 P: Apelācija, ko <i>Société des Produits Nestlé SA</i> ierosinājusi par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 22. februāra spriedumu lietā T-74/04 <i>Société des Produits Nestlé SA</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), persona, kas iestājusies lietā: <i>Quick restaurants SA</i> 14	14
2006/C 165/26	Lieta C-197/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Rechtbank van koophandel te Hasselt</i> (Belģija) 2006. gada 3. maija rīkojumu — <i>Confederatie van immobiliën-beroepen van België</i> un <i>het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars</i> pret <i>Willem Van Leuken</i> 15	15
2006/C 165/27	Lieta C-198/06: Prasība, kas celta 2006. gada 2. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti 15	15
2006/C 165/28	Lieta C-200/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal de Première instance de Bruxelles</i> 2006. gada 4. maija rīkojumu — <i>Raffinerie tirlmontoise SA</i> pret <i>Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)</i> 16	16
2006/C 165/29	Lieta C-201/06: Prasība, kas celta 2006. gada 4. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku 16	16
2006/C 165/30	Lieta C-205/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku 17	17
2006/C 165/31	Lieta C-210/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Szegedi Ítéltábla</i> 2006. gada 5. maija rīkojumu — <i>CARTESIO Oktató és Szolgáltató Bt.</i> 17	17
2006/C 165/32	Lieta C-211/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 9. maijā ierosinājusi <i>Herta Adam</i> par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 22. februāra spriedumu lietā T-342/04 <i>Herta Adam</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju 18	18
2006/C 165/33	Lieta C-216/06: Prasība, kas celta 2006. gada 11. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti 19	19
2006/C 165/34	Lieta C-218/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti 19	19
2006/C 165/35	Lieta C-219/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti 19	19

2006/C 165/36	Lieta C-222/06: Prasība, kas celta 2006. gada 16. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku	20
2006/C 165/37	Lieta C-223/06: Prasība, kas celta 2006. gada 16. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas lielhercogisti	20
2006/C 165/38	Lieta C-224/06: Prasība, kas celta 2006. gada 16. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	21
2006/C 165/39	Lieta C-226/06: Prasība, kas celta 2006. gada 17. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku	21
2006/C 165/40	Lieta C-227/06: Prasība, kas celta 2006. gada 17. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti	21
2006/C 165/41	Lieta C-235/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku	22
2006/C 165/42	Lieta C-236/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti	22
2006/C 165/43	Lieta C-237/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 28. maijā ierosinājis <i>Guido Strack</i> par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas pirmās palātas 2006. gada 22. marta rīkojumu lietā T-4/05, <i>Guido Strack</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju	23
2006/C 165/44	Lieta C-21/05: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 15. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	23
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2006/C 165/45	Lieta T-279/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. maija spriedums — <i>Galileo International Technology</i> u.c. pret Komisiju (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Kopienas projekts par satelītnavigācijas globālo sistēmu (Galileo) — Kaitējums, ko izvirza preču zīmju un komercnosaukumu, kas satur vārdu “Galileo” — Kopienas atbildība, nepastāvot tās iestāžu prettiesiskai rīcībai — Neparasts un īpašs kaitējums)	24
2006/C 165/46	Lieta T-93/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. maija spriedums — <i>Kallianos</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Ieturējumi, kas veikti no atalgojuma — Uzturlīdzekļi šķiršanās procesa ietvaros — Valsts tiesas sprieduma izpilde)	24
2006/C 165/47	Lieta T-95/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. maija spriedums — <i>Lavagnoli</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Novērtējuma ziņojums — Ziņošanas procedūras regularitāte — Personāla un arodbiedrību pārstāvja darbību izpilde — Pienākums norādīt pamatojumu — Prasība atcelt tiesību aktu)	25
2006/C 165/48	Lieta T-331/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. maija spriedums — <i>R</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Iecelšana amatā — Klasificēšana pakāpē — Civildienesta noteikumu 31. panta 2. punkts)	25
2006/C 165/49	Lieta T-395/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. maija spriedums — <i>Air One</i> pret Komisiju (Valsts atbalsts — Gaisa transports — Sūdzība — Komisijas nostājas neformulēšana — Prasība par bezdarbību — Termiņš — Pieņemamība)	25

2006/C 165/50	Lieta T-73/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 16. maija spriedums — <i>Martin Magone</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Karjeras attīstības ziņojums — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Morālā vajāšana) 26	26
2006/C 165/51	Lieta T-134/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 2. maija rīkojums — Beļģija pret Komisiju (Eiropas Sociālie fondi — Piedziņa ar Kopienas parādu kompensēšanu — Noilgums — Nokavējuma procenti — Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par nepieņemamību — Apstrīdams akts — Nepieņemamība) 26	26
2006/C 165/52	Lieta T-398/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. maija rīkojums — <i>Tesoka</i> pret Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu (Nosūtīšana izskatīšanai Civildienesta tiesā) 26	26
2006/C 165/53	Lieta T-42/06 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 12. maija rīkojums — <i>Gollnisch</i> pret Parlamentu (Pagaidu noregulējums — Parlamenta pieņemtais akts — Parlamenta deputāta imunitātes aizstāvēšana — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Pieņemamība) 27	27
2006/C 165/54	Lieta T-130/06: Prasība, kas celta 2006. gada 3. maijā — <i>Drax Power Ltd</i> u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju 27	27
2006/C 165/55	Lieta T-131/06: Prasība, kas celta 2006. gada 4. maijā — <i>Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles</i> pret ITSB — <i>Cuadrado</i> ("SONIA SONIA RYKIEL") 28	28
2006/C 165/56	Lieta T-132/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — <i>Gorostiaga Atxalandabaso</i> pret Parlamentu 28	28
2006/C 165/57	Lieta T-134/06: Prasība, kas celta 2006. gada 11. maijā — <i>Xentral</i> pret ITSB — <i>Pages Jaunes</i> (vārdiska preču zīme "PAGESJAUNES.COM") 29	29
2006/C 165/58	Lieta T-135/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — <i>Al-Faqih</i> pret Padomi 29	29
2006/C 165/59	Lieta T-136/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — <i>Sanabel Relief Agency</i> pret Padomi 30	30
2006/C 165/60	Lieta T-137/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — <i>Abdrabbah</i> pret Padomi 30	30
2006/C 165/61	Lieta T-138/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — <i>Nasuf</i> pret Padomi 30	30
2006/C 165/62	Lieta T-139/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Francija pret Komisiju 31	31
2006/C 165/63	Lieta T-140/06: Prasība, kas celta 2006. gada 8. maijā — <i>Philip Morris Products</i> pret ITSB 32	32
2006/C 165/64	Lieta T-145/06: Prasība, kas celta 2006. gada 18. maijā — <i>Omya</i> pret Komisiju 32	32
EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA		
2006/C 165/65	Lieta F-3/05: Civildienesta tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 15. maija rīkojums — <i>Schmit</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Novērtējums — Sūdzības iesniegšanas termiņš — Interese celt prasību — Nepieņemamība) 33	33
2006/C 165/66	Lieta F-13/05: Civildienesta tiesas trešās palātas 2006. gada 18. maija rīkojums — <i>Corvoisier</i> u.c. pret ECB (Eiropas Centrālās bankas personāls — Paziņojums par vakanci — Nelabvēlīgs akts — Pirmstiesas procedūra — Nepieņemamība) 33	33

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2006/C 165/67	Lieta F-91/05: Civildienesta tiesa (pirmā palāta) 2006. gada 31. maija rīkojums — <i>Frankin</i> u.c. pret Komisiju (Pensija — Beļģijā iegūto pensijas tiesību pārceļšana — Prasītāju pieteikumu sniegt palīdzību noraidīšana)	34
2006/C 165/68	Lieta F-38/06 R: Civildienesta tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 31. maija rīkojums — <i>Irène Bianchi</i> pret Eiropas Izglītības fondu (Pagaider noregulējums — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumiem)	34
2006/C 165/69	Lieta F-59/06: Prasība, kas celta 2006. gada 8. maijā — <i>Kerstens</i> pret Komisiju	34
2006/C 165/70	Lieta F-60/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — <i>Krisztina Stump</i> un <i>Carmen Camba Constenla</i> pret Tiesu	35
2006/C 165/71	Lieta F-61/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — <i>Sapara</i> pret <i>Eurojust</i>	35
2006/C 165/72	Lieta F-62/06: Prasība, kas celta 2006. gada 23. maijā — <i>Guarnieri</i> pret Komisiju	35
2006/C 165/73	Lieta F-64/06: Prasība, kas celta 2006. gada 22. maijā — <i>Bergström</i> pret Komisiju	36
2006/C 165/74	Lieta F-65/06: Prasība, kas celta 2006. gada 22. maijā — <i>Pereira Sequeira</i> pret Komisiju	36
2006/C 165/75	Lieta F-81/05: Civildienesta tiesas 2006. gada 13. jūnija rīkojums — <i>Maccanti</i> pret ESLK	37

II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

III *Paziņojumi*

2006/C 165/76	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 154, 1.7.2006.	38
---------------	---	----

I

(Informācija)

TIESA

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-197/03) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 69/335/EEK — 10. un 12. pants — Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — Kopienas tiesību principi)

(2006/C 165/01)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — E. Traversa, pārstāvis)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, pārstāvis, kam palīdz P. Gentili, advokāts)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp.) 10. panta c) apakšpunkta pārkāpums — Valsts likums, ar ko ar atpakaļejošo spēku ievieš iepriekš noteiktu ikgadēju nodevu, ar ko apliek citu aktu nevis sabiedrību dibināšanas dokumenti reģistrēšanu, un kas paredz sabiedrību dibināšanas aktu reģistrēšanas ikgadējās nodevas diskriminējošu un ierobežojošu atmaksas kārtību

Rezolutīvā daļa:

1) ar atpakaļejošo spēku ieviešot nodevas, kas nav nodevas, kurām ir atļautas atlīdzības raksturs, un ja ieraksti uzņēmumu reģistrā, par ko ieviestās nodevas tiek iekasētas, jau bijuši par pamatu nodevu iekasēšanai, kuras ir paredzēts aizstāt ar nodevām ar atpakaļejošo spēku, un nepastāv iespēja atlīdzināt iekasētās nodevas maksātājam, vai ja nodevas ar atpakaļejošo spēku attiecas uz gadiem, kad netika veikti nekādi ieraksti reģistrā, kas attaisnotu to iekasēšanu, vai pieņemot noteikumus, kas nodevas, kura ir atzīta par neatbilstošu Kopienas tiesībām ar Tiesas spriedumu vai kuras

neatbilstība Kopienas tiesībām no tā izriet, atlīdzināšanu pakļauj nosacījumiem, kas attiecas konkrēti uz šo nodevu un kas ir mazāk labvēlīgi nekā tie, kas attiecīgās nodevas atlīdzināšanai būtu piemērojami to neesamības gadījumā, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek, no vienas puses, Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, 10. pants un 12. panta 1. punkta e) apakšpunkts, un, no otras puses, Tiesas atzītie principi nepamatoti samaksātu summu atgūšanas jomā;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Itālijas Republika atlīdzina trīs ceturtdaļas no visiem tiesāšanās izdevumiem. Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina atlikušo vienu ceturtdaļu.

⁽¹⁾ OV C 171, 19.07.2003.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 4. maijā (House of Lords (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Diane Barker (FC) pret London Borough of Bromley

(Lieta C-290/03) ⁽¹⁾

(Direktīva 85/337/EEK — Atsevišķu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — “Crystal Palace” projekts — Projekti, uz kuriem attiecas Direktīvas 85/337 II pielikums — Piekrišana vairākos posmos)

(2006/C 165/02)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

House of Lords

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Diane Barker (FC)

Atbildētāja: London Borough of Bromley

Piedaloties: First Secretary of State

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *House of Lords* — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.) 1. panta 2. punkta un 2. panta 1. punkta interpretācija — Novērtējuma trūkums pirms piekrišanas īstenot projektu, kas var ietekmēt vidi — Pienākums vēlāk veikt projekta novērtēšanu — Izklaides parka “Crystal Palace” būvniecība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Lēmumu atzīst par “piekrišanu” Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu 1. panta 2. punkta nozīmē, piemērojot valsts tiesību aktus saskaņā ar Kopienas tiesībām;
- 2) Direktīvas 85/337 2. panta 1. punkts un 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir izvirzīta prasība veikt ietekmes uz vidi novērtējumu, ja gadījumā, kad piekrišanu dod vairākos posmos, otrajā posmā izrādās, ka projekts var būtiski ietekmēt vidi it īpaši tā rakstura, izmēra vai atrašanās vietas dēļ.

(¹) OV C 213, 06.09.2003.

Tiesas (pirmās palātas) spriedums 2006. gada 18. maijā — Archer Daniels Midland Co., Archer Daniels Midland Ingredients Ltd pret Eiropas Kopienas Komisiju

(Lieta C-397/03 P) (¹)

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Sintētiskā lizīna tirgus — Naudas sodi — Pamatnostādnes naudas sodu apmēra aprēķināšanai — Atpakalejoša spēka aizliegums — Princips *non bis in idem* — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Apgrozījums, kas var tikt ņemts vērā)

(2006/C 165/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Archer Daniels Midland Co., Archer Daniels Midland Ingredients Ltd (pārstāvji — K. O. Lencs [C. O. Lenz], avokat un E. Bačelors [E. Batchelor], L. Martina Alegi [L. Martin Alegi] un M. Garsija [M. Garcia], solicitors)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — R. Liāls [R. Lyal], pārstāvis un J. Flinns [J. Flynn], QC)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmas instances tiesas (ceturtā palāta) 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-224/00 Archer Daniels Midland Co. un Archer Daniels Midland Ingredients Ltd, ar ko daļēji tiek noraidīta prasība par tiesību akta atcelšanu un naudas soda, kas tika uzlikts ar Komisijas 2000. gada 7. jūnija Lēmumu 2001/418/EK par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/36.545/F3 — Aminokābes), samazināšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Archer Daniels Midland Co. un Archer Daniels Midland Ingredients Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 275, 15.11.2003.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 30. maijā — Eiropas Kopienas Komisija pret Īriju

(Lieta C-459/03) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — ANO Jūras tiesību konvencija — XII daļa — Jūras vides aizsardzība un saglabāšana — Šajā konvencijā paredzētā strīdu risināšanas kārtība — Īrijas uzskatā šķērējtiesas tiesvedība pret Apvienoto Karalisti — Strīds par rūpnīcu MOX Sellafildā (Apvienotā Karaliste) — Īrijas jūra — EKL 292. pants un EAEK 193. pants — Apņemšanās nenodot strīdu par Līguma interpretāciju un piemērošanu risināšanas veidam, ko Līgums neparedz — Jaukts līgums — Kopienas kompetence — EKL 10. pants un EAEK 192. pants — Pienākums sadarboties)

(2006/C 165/04)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — P. J. Kuyjpers [P. J. Kuijper] un B. Martenčuks [B. Martenczuk], pārstāvji)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — K. Džeksone [C. Jackson] un K. Gīsa [C. Gibbs], pārstāves, kam palīdz R. Plenders [R. Plender], QC)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvji — R. Breidijs [R. Brady] un D. O'Hagans [D. O'Hagan], pārstāvji, kam palīdz P. Srinens [P. Sreenan] un E. Ficsimonss [E. Fitzsimons], SC, P. Sands [P. Sands], QC, un N. Hailenda [N. Hyland], BL)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Zviedrijas Karaliste (pārstāve — K. Vistranda [K. Wistrand], pārstāve)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Īrijas prasības celšana pret Apvienoto Karalisti Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvencijas šķīrējtiesā — Eiropas Kopienu Tiesas ekskluzīvās kompetences pārkāpšana — Pienākuma sadarboties pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) uzsākot strīdu noregulēšanas procedūru pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti saskaņā ar Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvenciju saistībā ar rūpnīcu MOX, kas izvietota Sella-fildā (Apvienotā Karaliste), Īrija nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar EKL 10. pantu, EKL 292. pantu, EAEK 192. pantu un EAEK 193. pantu;
- 2) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 7, 10.01.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 4. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti

(Lieta C-508/03) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Pieņemamība — Strīda priekšmets — Valsts tiesu kompetence — Prasības priekšmeta trūkums — Attīstītāju tiesiskā drošība un tiesiskā palāvība — Direktīva 85/337/EEK — Atsevišķu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — “White City” projekts — “Crystal Palace” projekts — Projekti, uz kuriem attiecas Direktīvas 85/337 II pielikums — Pienākums izvērtēt projektus, kas varētu būtiski ietekmēt vidi — Pierādīšanas pienākums — Direktīvas 85/337 transpozīcija valsts tiesībās — Piekrišana vairākos posmos)

(2006/C 165/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Lūiss [X. Lewis] un F. Simoneti [F. Simonetti])

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — K. Mandži [K. Manji], D. Elvins [D. Elvin], QC, un J. Maurīci [J. Maurici], barrister)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu 2. panta 1. punkta, 4. panta 2. punkta, 5. panta 2. punkta un 8. panta nepareiza transpozīcija — Pilsētu būvniecības projektu “White City” un “Crystal Palace” ietekmes uz vidi novērtējuma neuzsākšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Kopienu tiesības, valsts tiesībās nepareizi transponējot 2. panta 1. punktu un 4. panta 2. punktu Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK, jo saskaņā ar valsts sistēmu saistībā ar skīču projekta saskaņošanu un atlikto jautājumu vēlāku apstiprināšanu ietekmes uz vidi novērtējumu var veikt tikai sākotnējā minētās saskaņošanas posmā un nevis vēlākā atlikto jautājumu apstiprināšanas posmā;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Eiropas Kopienu Komisija un Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 47, 21.02.2004.

Tiesas (otrās palātas) spriedums 2006. gada 4. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti

(Lieta C-98/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 85/337/EEK — Dažu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Attīstības piekrišanas un novērtējuma pieteikuma projekta īstenošanai trūkums — Prasības nepieņemamība)

(2006/C 165/06)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Šoters [M. Shoter] un F. Simoneti [F. Simonetti], pārstāvji)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — K. Mandži [K. Manji], pēc tam — M. Bezels [M. Bethell], pārstāvji, kam palīdz P. Seils [P. Sales] un Dž. Mauriči [J. Maurici], barristers)

Priekšmets

2. panta 1. punkta un 4. panta pārkāpums Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), ko groza Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK (OV L 73, 5. lpp.) — Atļauju piešķiršana bez novērtējuma

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 4. maijā (VAT and Duties Tribunal (Londona, Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Abbey National plc (with the Inscape Investment Fund as joined party) pret Commissioners of Customs & Excise

(Lieta C-169/04) (¹)

(Sestā PVN direktīva — 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts — Kopīgu ieguldījumu fondu pārvalde — Atbrīvojums — “Pārvaldes” jēdziens — Depozitārija funkcijas — Administratīvās vadības funkciju nodošana)

(2006/C 165/07)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

VAT and Duties Tribunal (Londona)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Abbey National plc (with the Inscape Investment Fund as joined party)

Atbildētāja: Commissioners of Customs & Excise

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — VAT and Duties Tribunal, Londona — 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkta interpretācija Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā

direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) — Kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldes atbrīvojums — Piemērošanas joma

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā minētais kopīgo ieguldījumu fondu “vadīšanas [pārvaldes]” jēdziens ir autonomi Kopienu tiesību jēdziens, kura saturu dalībvalstis nevar grozīt.
- 2) Sestās direktīvas 77/388 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts ir jāinterpretē tā, ka šajā normā norādītais “[kopīgu] ieguldījumu fondu vadīšanas [pārvaldes]” jēdziens ietver trešo personu pārvaldītāju sniegtos fondu administratīvās vadības un grāmatvedības pakalpojumus, ja tie, vispārīgi vērtējot, veido atsevišķu darījumu kopumu un ir raksturīgi un būtiski šo fondu pārvaldē.

Turpretim šajā jēdzienā nav ietverti pakalpojumi, ko sniedz īstenojot depozitārija funkcijas, kā Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) 7. panta 1. un 3. punktā un 14. panta 1. un 3. punktā minētie.

(¹) OV C 146, 29.05.2004.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 18. maijā — Eiropas Kopienu Komsija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-221/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, kā arī savvaļas faunas un floras aizsardzība — Sugu aizsardzība — Medības, izmantojot cilpas ar apturēšanas aprīkojumu, privātās medību zonās — Castilla y León)

(2006/C 165/08)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komsija (pārstāvji — G. Valero Hordana [G. Valero Jordana] un M. van Beks [M. van Beek])

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — F. Díez Moreno [F. Díez Moreno])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 12. panta 1. punkts un VI pielikums — Kastīlijas [Castilla] un Leonas [León] iestāžu sniegta atļauja medīt privātās medību zonās, izmantojot cilpas ar apturēšanas aprīkojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 179, 10.07.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itālija — lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Carbotermino SpA, Consorzio Alisei pret Comune di Busto Arsizio, AGESP SpA

(Lieta C-340/04) (¹)

(Direktīva 93/36/EEK — Publiskie piegādes līgumi — Piešķiršana bez paziņojuma par līgumu — Līguma piešķiršana uzņēmumam, kurā līgumslēdzējai iestādei pieder kapitāldaļa)

(2006/C 165/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Carbotermino SpA, Consorzio Alisei

Atbildētāja: Comune di Busto Arsizio, Comune di Busto Arsizio

Persona, kas iestājusies lietā: Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [publisko piegādes līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras], (OV L 199, 1. lpp.) un Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu [publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 199, 84. lpp.) 13. panta interpretācija — Tiesā līguma piešķiršana par kurināmā piegādi apkures iekārtām

ēkās, kas atrodas komūnas īpašumā un pārvaldībā, un šo iekārtu vadību un apkopi — Līguma piešķiršana akciju sabiedrībai, kuras kapitāldaļu turētāja ir cita sabiedrība, kuras kontrolpaketi savukārt tur komūna.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Ar Padomes 1993. gada 4. jūnija Direktīvu 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [publisko piegādes līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras], nav saderīga tāda publiskā pakalpojumu un piegādes līguma slēgšanas tiesību tieša piešķiršana, kurā piegādes summa ir lielāka, akciju sabiedrībai, kuras valdei ir plašas pilnvaras tās pārvaldībā un kuras tā var izmantot neatkarīgi, un kuras kapitāls patlaban pilnībā pieder citai akciju sabiedrībai, kuras kontrolpakete savukārt pieder līgumslēdzējai iestādei.
- 2) Lai izvērtētu nosacījumu Direktīvas 93/36 nepiemērošanai, saskaņā ar kuru uzņēmumam, kuram tieši piešķirtas publiskā piegādes un pakalpojumu līguma slēgšanas tiesības, lielākā daļa savu darbību ir jāveic iestādes, kurai pieder tā kapitāldaļa, labā, nav jāpiemēro Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu [publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, 13. pants.
- 3) Lai Direktīvas 93/36 piemērošanas nolūkos novērtētu, vai uzņēmums lielāko daļu savu darbību veic iestādes, kurai pieder tā kapitāldaļa, labā, ir jāņem vērā visas darbības, ko šis uzņēmums veic, pamatojoties uz līgumslēdzēja iestādes piešķirto publisko līgumu, neatkarīgi no tā, kas maksā par šīm darbībām — līgumslēdzēja iestāde vai sniegto pakalpojumu izmantotāji — un teritorijai, kurā darbības tiek veiktas, nav nozīmes.

(¹) OV C 251, 09.10.2004.

Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 18. maija spriedums (Oberster Gerichtshof — Autriche lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Land Oberösterreich pret CEZ, a. s.

(Lieta C-343/04) (¹)

(Briseles konvencija — 16. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Izņēmuma jurisdikcija tiesvedībā, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma lietu tiesības — Darbība, kuras mērķis ir izbeigt traucējumus vai traucējumu risku, kas zemes īpašumiem radušies sakarā ar atomelektrostacijas, kas atrodas šo zemesgabalu kaimiņvalsts teritorijā, darbību — Nepiemērošana)

(2006/C 165/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Land Oberösterreich

Atbildētājs: ČEZ, a. s.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof — Briseles Konvencijas 16. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Izņēmuma jurisdikcija tiesvedībā, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma lietu tiesības — Preventīva darbība, lai izbeigtu traucējumus, ko lauksaimniecības nozarē radījusi kaimiņu atomelektrostacija, kas nodibināta valsts, kas nav līgumslēdzēja valsts, teritorijā

Rezolutīvā daļa:

16. panta 1. punkta a) apakšpunktu 1968. gada 27. septembra Konvencijā par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās, kas pēdējo reizi grozīta ar 1996. gada 29. novembra Konvenciju par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas piemērošanas jomā neietilpst tiesvedība, kuras mērķis, tāpat kā tiesvedībai, kas, pamatojoties uz Austrijas Civilkodeksa (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch) 364. panta 2. punktu, uzsāktā pamata prāvā, ir izbeigt traucējumus, kas rodas vai var rasties zemes īpašumiem, kuru īpašnieks ir uzsācis šo tiesvedību un ko izraisis jonizētais starojums, kuru izdala elektrostacija, kas atrodas kaimiņvalstī tai valstij, kurā atrodas šie īpašumi.

(¹) OV C 251, 09.10.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 16. maijā (Court of Appeal (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Yvonne Watts, The Queen pret Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health

(Lieta C-372/04) (¹)

(Sociālais nodrošinājums — Valsts finansēta valsts veselības aizsardzības sistēma — Citā dalībvalstī radušies izdevumi par medicīniskajiem pakalpojumiem — EKL 48.-50. pants un EKL 152. panta 5. punkts — Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. pants)

(2006/C 165/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Yvonne Watts, The Queen

Atbildētāji: Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Appeal (Civil Division) — EKL 48., 49., 50., 55. panta un EKL 152. panta 5. punkta un 22. panta Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, ko groza un atjaunina Padomes 1996. gada 2. decembra Regula (EK) Nr. 118/97 (OV L 28, 1. lpp.), kā arī Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71, ko groza un atjaunina Regula Nr. 118/79, interpretācija — Noteikumi par stacionārās ārstēšanas izmaksām, kas radušās bez iepriekšējas atļaujas dalībvalstī, kas nav atbildīgās iestādes dalībvalsts

Rezolutīvā daļa:

22. panta 2. punkta otrā daļa Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, ko groza un atjaunina Padomes 1996. gada 2. decembra Regula (EK) Nr. 118/97, ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai atbildīgajai iestādei būtu tiesības atteikt šī paša panta 1. punkta c) apakšpunkta i) daļā paredzēto atļauju tādēļ, ka ārstēšanai slimnīcā pastāv gaidīšanas termiņš, tai ir jākonstatē, ka šis termiņš nepārsniedz pieņemamo termiņu, kas balstās uz objektīvu medicīnisku ieinteresētās personas klīnisko vajadzību novērtējumu, ņemot vērā visus rādītājus, kas raksturo tās veselības stāvokli atļaujas pieprasījuma iesniegšanas brīdī vai, vajadzības gadījumā, atkārtota pieprasījuma brīdī;
- EKL 49. pants attiecas uz situāciju, kurā persona, kam veselības stāvokļa dēļ ir nepieciešama stacionārā aprūpe, dodas uz citu dalībvalsti un tur saņem šādu aprūpi pret atlīdzību, un nav nepieciešams pārbaudīt to, vai valsts sistēmas, kurā šī persona ir apdrošināta, ietvaros sniegtie stacionārās aprūpes pakalpojumi paši par sevi ir pakalpojumi noteikumu par pakalpojumu sniegšanas brīvību nozīmē.

EKL 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neiestājas pret to, ka izdevumi par paredzēto stacionāro aprūpi citā dalībvalstī esošā stacionārā iestādē tiek segti tikai pēc iepriekšējas atbildīgās iestādes atļaujas saņemšanas.

Iepriekšējās atļaujas atteikums nevar būt pamatots tikai ar gaidīšanas sarakstu esamību, kas ir paredzēti slimnīcu piedāvājuma plānošanai un vadībai, ievērojot agrāk vispārīgi noteiktās klīniskās prioritātes un neveicot pacienta veselības stāvokļa, tā slimības vēstures, slimības iespējamās gaitas, sāpju pakāpes un/vai tā invaliditātes rakstura objektīvu medicīnisku novērtējumu atļaujas pieprasījuma sākotnējās vai atkārtotās iesniegšanas laikā.

Ja no šādiem gaidīšanas sarakstiem izrietošais termiņš izrādās ilgāks nekā pieņemamais termiņš, ņemot vērā iepriekš minēto elementu objektīvu medicīnisku novērtējumu, atbildīgā iestāde nevar atteikt pieprasīto atļauju, pamatojot to ar gaidīšanas sarakstu esamību, ar iespējamo kaitējumu, kas tiktu nodarīts prioritāšu parastajai kārtībai atkarībā no ārstējamo gadījumu steidzamības, ar bezmaksas stacionāro aprūpi šis valsts sistēmas ietvaros, ar pienākumu paredzēt atsevišķus finanšu līdzekļus, lai segtu citā dalībvalstī paredzētās ārstēšanās izdevumus, un/vai ar šīs ārstēšanās izmaksu salīdzinājumu ar identiskas ārstēšanas izmaksām kompetentajā dalībvalstī;

- 3) EKL 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja kompetentās dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta bezmaksas stacionārā aprūpe valsts veselības aizsardzības ietvaros un ja šīs dalībvalsts, kuras minētajā dienestā pacients ir apdrošināts, tiesību aktos, ar kuriem tiktu piešķirta vai būtu jāpiešķir atļauja ārstēties slimnīcā uz šī dienesta rēķina, neparedz segt visas šīs ārstēšanās izmaksas, tad atbildīgajai iestādei šim pacientam ir jāatmaksā iespējamā starpība starp, no vienas puses, objektīvi aprēķinātām maksimālajām izmaksām par līdzvērtīgu ārstēšanos minētā dienesta pārziņā esošā iestādē, kas šajā gadījumā ir vienādas ar kopsummu, ko jāmaksā par veikto ārstēšanos uzturēšanās dalībvalstī, un, no otras puses, minētās dalībvalsts iestādes atlīdzināmo summu atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 22. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) daļai redakcijā, ko groza un atjaunina Regula (EK) Nr. 118/97, uz atbildīgās iestādes rēķina, piemērojot šīs dalībvalsts tiesību aktu noteikumus.

Minētās Regulas Nr. 1408/71 22. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tās piešķirtās tiesības attiecīgajam pacientam attiecas tikai uz izdevumiem par pacienta veselības aprūpi uzturēšanās dalībvalstī, proti, stacionārās aprūpes gadījumā — uz tiešiem izdevumiem par medicīniskajiem pakalpojumiem, kā arī uz izdevumiem, kas nesaraucjami saistīti ar ieinteresētās personas uzturēšanos slimnīcā.

EKL 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pacients, kuram bijusi atļauja doties uz citu dalībvalsti, lai tur saņemtu stacionāro aprūpi, vai kurš ir saņēmis tādu atteikumu izsniegt atļauju, kura nepamatotība tiek konstatēta vēlāk, ir tiesības pieprasīt atbildīgajai iestādei segt papildu izdevumus par medicīniski pamatotu pārrobežu pārvietošanos tikai tad, ja kompetentās dalībvalsts tiesību akti nosaka valsts sistēmas pienākumu segt atbilstošos izdevumus par veikto ārstēšanos vietējā iestādē, kas ir šīs sistēmas pārziņā;

- 4) atbildīgās iestādes pienākums gan atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 22. pantam redakcijā, ko groza un atjaunina Regula Nr. 118/97, gan EKL 49. pantam sniegt atļauju pacientam, kas ir apdrošināts valsts veselības aprūpes dienestā, uz šīs iestādes rēķina ārstēties slimnīcā citā dalībvalstī, ja gaidīšanas termiņš pārsniedz attiecīgā pacienta stāvokļa un klīnisko vajadzību objektīva medicīniska novērtējuma atbilstoši pieņemamo termiņu, nav pretrunā EKL 152. panta 5. punktam.

(¹) OV C 273, 06.11.2004.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā (Court of Appeal (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Commissioners of Customs & Excise, Attorney General pret Federation of Technological Industries u.c.

(Lieta C-384/04) (¹)

(Sestā PVN direktīva — 21. panta 3. punkts un 22. panta 8. punkts — Valsts pasākumi krāpšanas apkarošanai — Solidarā atbildība par PVN samaksu — Nodrošinājuma sniegšana par PVN maksājumu, kas ir jāveic citam uzņēmējam)

(2006/C 165/12)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Commissioners of Customs & Excise, Attorney General

Atbildētāja: Federation of Technological Industries u.c.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Court of Appeal (Civil Division) — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), interpretācija — 21. panta 3. punkta piemērojamība, saskaņā ar kuru dalībvalstis drīkst paredzēt, ka persona, kas nav nodokļa maksātājs, ir solidāri atbildīga par nodokļa samaksu — "Karuseļveida" krāpšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) 21. panta 3. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ko groza Padomes 2000. gada 17. oktobra Direktīva 2000/65/EK un Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīva 2001/115/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj dalībvalstīm pieņemt tādu tiesisko regulējumu, kāds ir pamata lietā, kas paredz, ka nodokļu maksātājs, kuram tika veikta preču piegāde vai sniegti pakalpojumi un

kurš zināja, vai tam bija pamatotas aizdomas, ka viss pievienotās vērtības nodoklis vai tā daļa, kas jāmaksā par šo piegādi vai pakalpojumu vai par jebkuru iepriekšēju vai vēlāku piegādi vai pakalpojumu, palīka nenomaksāts, var kopā ar nodokļa parādnieku būt solidāri atbildīgs par šī nodokļa samaksu. Tomēr šādā tiesiskajā regulējumā ir jāievēro vispārējie tiesību principi, kas ir daļa no Kopienas tiesību sistēmas, tostarp it īpaši tiesiskās drošības un samērīguma principi.

- 2) Sestās direktīvas 77/388, ko groza Direktīva 2000/65 un Direktīva 2001/15, 22. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj dalībvalstīm pieņemt ne tādu tiesisko regulējumu, kāds ir pamata lietā, kas paredzētu, ka nodokļu maksātājs, kuram tika veikta preču piegāde vai sniegti pakalpojumi un kurš zināja, vai tam bija pamatotas aizdomas, ka viss pievienotās vērtības nodoklis vai tā daļa, kas jāmaksā par šo piegādi vai šo pakalpojumu vai par jebkuru iepriekšējo vai vēlāko piegādi vai pakalpojumu, palīks nenomaksāts, var kopā ar nodokļa parādnieku būt solidāri atbildīgs par šī nodokļa samaksu, ne arī tādu tiesisko regulējumu, kas paredz, ka no nodokļu maksātāja var pieprasīt sniegt nodrošinājumu par minētā nodokļa samaksu, kas ir vai varētu kļūt iekasējams no tā nodokļu maksātāja, kuram tas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, vai kurš tam piegādā minētās preces vai sniedz pakalpojumus.

Šis noteikums, savukārt, nav pretrunā valsts tiesiskajam regulējumam, kurš visām personām ar solidāru atbildību par pievienotās vērtības nodokļa samaksu saskaņā ar valsts pasākumu, kas ir pieņemts uz šīs Sestās direktīvas 77/388 21. panta 3. punkta pamata, uzliek pienākumu sniegt nodrošinājumu par maksājāmā pievienotās vērtības nodokļa samaksu.

(¹) OV C 273, 06.11.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā — *The Sunrider Corp. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju* (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-416/04 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 15. panta 3. punkts un 43. panta 2. un 3. punkts — Sajaukšanas iespēja — Kopienas vārdiskas preču zīmes "VITAFRUIT" reģistrācijas pieteikums — Valsts vārdiskas preču zīmes "VITAFRUT" īpašnieka iebildumi — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Pierādījumi par īpašnieka piekrišanu agrākas preču zīmes izmantošanai — Preču līdzība)

(2006/C 165/13)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Sunrider Corp.* (pārstāvis — A. Kockleiners [A. Kockläuner], Rechtsanwalt)

Pretejā puse procesā: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — S. Laitinen [S. Laitinen] un A. Foliards-Mongirāls [A. Folliard-Monguiral])

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2004. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-203/02 *Sunrider/ITSB*, ar kuru noraidīta vārdiskas preču zīmes "VITAFRUIT" reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 32. klasē, prasība atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 8. aprīļa lēmumu lietā R 1046/2000-1, ar kuru noraidīta apelācija par Iebildumu nodaļas lēmumu, ar kuru valsts vārdiskas preču zīmes "VITAFRUIT" attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 30. un 32. klasē, īpašnieka uzsāktā iebildumu procesa ietvaros daļēji noraidīts minētās preču zīmes reģistrācijas pieteikums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) *Sunrider Corp.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 300, 04.12.2004.

Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 4. maija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Massachusetts Institute of Technology*

(Lieta C-431/04) (¹)

(Patentu tiesības — Zāles — Regula (EEK) Nr. 1768/92 — Zāļu papildu aizsardzības sertifikāts — Jēdziens "aktīvo vielu kombinācija")

(2006/C 165/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Massachusetts Institute of Technology

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — Padomes 1992. gada 18. jūnija Regulas Nr. 1768/92 par papildu aizsardzības sertifikāta izstrādi zālēm (OV L 182, 1. lpp.) 1. panta b) apakšpunkta interpretācija — Jēdziens “aktīvo vielu kombinācija” — Zāles, kas sastāv no aktīvās vielas un neitrālās vielas, kas ir aktīvās vielas administrēšanas forma, kas nepieciešama, lai izvairītos no toksiskas iedarbības

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 18. jūnija Regulas Nr. 1768/92 par papildu aizsardzības sertifikāta izstrādi zālēm redakcijā, kas izriet no Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, 1. panta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdzienā “zāļu aktīvo vielu kombinācija” netiek iekļauta divu vielu kombinācija, no kurām tikai vienai ir terapeitiskā iedarbība pašai par sevi attiecībā uz specifisku indikāciju, bet otra padara iespējamu zāļu farmaceutisko formu, kas ir nepieciešama pirmās vielas terapeitiskajai efektivitātei attiecībā uz šo indikāciju.

(¹) OV C 300, 04.12.2004.

Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 18. maija spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Magpar VI BV* pret *Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-509/04) (¹)

(Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — Direktīva 69/335/EEK — 7. panta 1. punkta b) un b)1 apakšpunkts — Kapitāla nodoklis — Atbrīvojums — Nosacījumi — Kapitāla daļu paturēšana pirmo piecu gadu laikā pēc to iegūšanas)

(2006/C 165/15)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Magpar VI BV*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden* — 7. panta 1. punkta b)1 apakšpunkta Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp.), kas iekļauts ar Padomes 1973. gada 9. aprīļa Direktīvu 73/79/EEK, ar ko attiecībā uz atsevišķiem sabiedrību reorganizācijas darījumiem groza direktīvas par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, 7. panta b) apakšpunktā paredzētā kapitāla nodokļa samazinātās likmes piemērojamību (OV L 103, 13. lpp.) interpretācija — Sabiedrības kapitāla daļas, kas apvienošanās rezultātā vairs nepieder otrai sabiedrībai — Piecu gadu termiņš — Kapitāla daļu atsavināšanas jēdziens

Rezolutīvā daļa:

- 1) 7. panta 1. punkta b) un b)1 apakšpunkts Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, ko groza ar Padomes 1973. gada 9. aprīļa Direktīvu 73/79/EEK un ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK, ir interpretējams tādējādi, ka, ja pirmajai kapitālsabiedrībai piecu gadu laikā pēc kapitāla daļu iegūšanas [sabiedrību] apvienošanās, mainoties no nodokļa atbrīvotu kapitāla daļu īpašniekiem, ietvaros vairs nepieder šīs kapitāla daļas, jo otrā sabiedrība pati ir apvienojusies ar trešo kapitālsabiedrību un šī iemesla dēļ izbeidz pastāvēt, pirmajai sabiedrībai pretī saņemot trešās sabiedrības kapitāla daļas, tad apskatāmās tiesību normas b)1 apakšpunktā paredzētais nosacījums paturēt sākotnēji iegūtās kapitāla daļas piecus gadus netiek attiecināts uz pirmajai sabiedrībai piederošajām trešās sabiedrības kapitāla daļām;
- 2) faktam, ka Direktīvas 69/335, ko groza ar Direktīvu 73/79 un Direktīvu 85/303, 7. panta 1. punkta b)1 apakšpunkta otrās daļas otrajā teikumā ir atsauce uz darījuma, kas nav aplikams ar kapitāla nodokli, rezultātā īpašumā nonākušo kapitāla daļu “pāreju”, nav nozīmes, lai atbildētu uz pirmo jautājumu.

(¹) OV C 31, 05.02.2005.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 11. maijā (Gerechtshof te Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Friesland Coberco Dairy Foods BV, kas darbojas ar nosaukumu “Friesland Supply Point Ede” pret Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen

(Lieta C-11/05) ⁽¹⁾

(Kopienas Muitas kodekss — Procedūra, saskaņā ar kuru pārstrādi veic muitas kontrolē — Valsts muitas dienestu atteikums pieņemt pieprasījumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē — Muitas kodeksa komitejas slēdziena saistošais raksturs — Neesamība — Tiesas kompetence lemt par minētā slēdziena spēkā esamību atbilstoši EKL 234. pantam — Neesamība — Muitas kodeksa 133. panta e) punkta interpretācija — Regulas (EEK) Nr. 2454/93 502. panta 3. punkta un 504. panta 4. punkta interpretācija — Visu apstākļu, kādos tika iesniegts pieprasījums izsniegt atļauju, vispārīgs novērtējums)

(2006/C 165/16)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Friesland Coberco Dairy Foods BV, kas darbojas ar nosaukumu “Friesland Supply Point Ede”

Atbildētāj): Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gerechtshof te Amsterdam — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 133. panta e) punkta interpretācija — Frāzes “nekaitējot līdzīgu preču ražotāju būtiskajām interesēm Kopienā” (saimnieciskie nosacījumi) nozīme — Procedūra, saskaņā ar kuru pārstrādi veic muitas kontrolē — 205. panta 2. punkta, 504. panta 4. punkta, 552. panta un 76. pielikuma B daļas interpretācija Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 993/2001 (OV L 141, 1. lpp.) — Atļauja — Komitejas slēdziens — Tiesas vērtējums — Kompetence

Rezolutīvā daļa:

1) novērtējot pieprasījumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē atbilstoši 133. panta e) punktam Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas

kodeksa izveidi ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000, ir jāņem vērā ne tikai galaproduktu tirgus, bet arī ekonomiskā situācija, kāda pastāv to izejvielu tirgū, kuras izmanto minēto produktu ražošanai;

2) viens no kritērijiem, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu “pārstrādes radīšanu un uzturēšanu” Regulas Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2700/2000, 133. panta e) punkta un Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2001. gada 4. maija Regulu (EK) Nr. 993/2001, 502. panta 3. punkta nozīmē, var būt kritērijs, kas attiecas uz to, ka paredzēto pārstrādes darbību rezultātā ir radīts minimālais darbinieku skaits, bet tas nav vienīgais kritērijs. Minētie kritēriji ir atkarīgi no attiecīgās pārstrādes darbības rakstura, un valsts muitas dienestam, kura uzdevums ir pārbaudīt saimnieciskos nosacījumus atbilstoši abām minētajām normām, ir vispārīgi jānovērtē visi attiecīgie apstākļi, tostarp tie, kas ir saistīti ar radīto darbinieku skaitu, veiktā ieguldījuma vērtību vai paredzētās darbības pastāvīgo raksturu;

3) Tiesa nevar atbilstoši EKL 234. pantam pārbaudīt Muitas kodeksa komitejas slēdziena, kas ir sniegts saskaņā ar 133. panta e) punktu Regulā Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2700/2000, spēkā esamību;

4) Muitas kodeksa komitejas slēdziens nav saistošs valsts muitas dienestiem, kas lemj par pieprasījumu izsniegt atļauju veikt pārstrādi muitas kontrolē.

⁽¹⁾ OV C 82, 02.04.2005.

Tiesas (piektā palāta) spriedums 2006. gada 18. maijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-122/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/87/EK — Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 165/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — U. Wölker un D. Recchia)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, kam palīdz G. Aiello, advokāts)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.) netransponēšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 115, 14.05.2005.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2006. gada 4. maijā (Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Reinhold Haug pret Land Baden-Württemberg

(Lieta C-286/05) (¹)

(Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzība — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Kopienas atbalsta atprasījums — Vieglāku administratīvo sodu piemērošana ar atpakaļejošu spēku)

(2006/C 165/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Reinhold Haug

Atbildētāja: Land Baden-Württemberg

Priekšmets

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Bādenes-Virtembergas Augstākā administratīvā tiesa) (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas

(EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.) 2. panta 2. punkta otrā teikuma, 4. panta 1. un 4. punkta un 5. panta 1. punkta interpretācija, kā arī 31. panta 3. punkta interpretācija Komisijas 2001. gada 11. decembra Regulā (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92 (OV L 327, 11. lpp.) — Saudzīgāka noteikuma piemērošana ar atpakaļejošu spēku — Jēdzieni “administratīvais pasākums” un “administratīvais sods” — Nelikumīgi saņemta platībatkarīgā atbalsta atprasījums

Rezolutīvā daļa:

2. panta 2. punkta otrais teikums Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību nav piemērojams, ja tad, kad konstatēta starpība, kas ir lielāka par 20 % no apstiprinātās platības 9. panta 2. punkta nozīmē Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulā (EEK) Nr. 3887/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, tiek prasīts atmaksāt visu sākotnēji piešķirtā Kopienas atbalsta summu, kā arī procentus, kaut gan attiecīgais uzņēmējs norāda, ka var prasīt atmaksāt mazāku šī atbalsta summu atbilstoši 31. panta 3. punktam Komisijas 2001. gada 11. decembra Regulā (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92.

(¹) OV C 229, 17.09.2005.

Tiesas (piektās palātas) spriedums 2006. gada 18. maijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-354/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/55/EK — Dabāgāzes iekšējais tirgus)

(2006/C 165/19)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Heller un B. Schima, pārstāvji)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — S. Schreiner, pārstāvis)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Vajadzīgo noteikumu nepieņemšana paredzētajā termiņā, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvu 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK (OV L 176, 57. lpp.) atcelšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot paredzētajā termiņā normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvu 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 281, 12.11.2005.

Apelācija, ko Theodoros Papoulakos ierosinājis par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 21. marta spriedumu lietā T-248/01, Theodoros Papoulakos pret Itālijas Republiku un Eiropas Kopienų Komisiju

(lieta C-215/05 P)

(2006/C 165/20)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Theodoros Papoulakos (pārstāvis — D. Koutouvalis, dīkigoros)

Pārējie lietas dalībnieki: Itālijas Republika un Eiropas Kopienų Komisija

Tiesa (piektā palāta) ar 2006. gada 2. februāra rīkojumu apelācijas sūdzību noraidīja kā nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht Wien 2006. gada 7. aprīļa rīkojumu — Renate Ilsinger pret Martin Dreschers (administrators maksātnespējas procesā Schlank & Schick GmbH)

(Lieta C-180/06)

(2006/C 165/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Renate Ilsinger

Atbildētājs: Martin Dreschers (administrators maksātnespējas procesā Schlank & Schick GmbH)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Austrijas Patērētāju aizsardzības likuma (Konsumentenschutzgesetz, turpmāk tekstā — "KSchG", BGBl 1979/140) 5.j pantā Austrijas likuma par distances līgumiem (Fernabsatz-Gesetz, BGBl I 1999/185) I panta 2. daļas redakcijā patērētājiem piešķirtās tiesības no uzņēmuma tiesas ceļā pieprasīt šķietami laimētu balvu, ja uzņēmums atsevišķam patērētājam nosūta (ir nosūtījis) solījumu piešķirt balvu vai līdzvērtīgus paziņojumus, kuru formulējums rada (ir radījis) iespaidu, ka patērētājs ir laimējis noteiktu balvu, ja balvas laimēšana nav atkarīga no preču pasūtīšanas vai pasūtīšanas tikai to izmēģināšanai un preces arī nav pasūtītas, bet paziņojuma adresāts balvu pieprasa, ir līgumtiesiska vai tai līdzvērtīga prasījuma tiesība Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (¹) (turpmāk tekstā — "Regula") 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu sniegta noliedzoša atbilde, vai pastāv prasījuma tiesības Regulas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja, lai iegūtu prasījuma tiesības uz laimesta izmaksāšanu, nebija jāpasūta preces, bet paziņojuma adresāts tās tomēr ir pasūtījis?

(¹) OV L 12, 16.01.2001., 1. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 12. aprīlī ierosinājuši *Schneider Electric SA* par Pirmās instances tiesas (ceturrtā palāta) 2006. gada 31. janvāra rīkojumu lietā T-48/03 *Schneider Electric SA* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-188/06 P)

(2006/C 165/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Schneider Electric SA* (pārstāvji: A. Winckler, I. Girgenson, M. Pittie, avocats)

Cita lietas dalībniece: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pamatojoties uz EKL 225. panta 1. punktu un Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 61. pantu, atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra rīkojumu lietā T-48/03 *Schneider Electric SA*/Eiropas Kopienu Komisija;
- nosūtīt lietu Pirmās instances tiesai lietas izskatīšanai pēc būtības;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka rīkojumā deformēti atbilstošie fakti un ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā.

Pirmkārt, pretēji tam, ko apgalvo Pirmās instances tiesa, *Legrand* nodošana *Wendel/KKR* konsorcijam nenotika “pēkšņi” un “nekļuva neatsaucama” pirms 2002. gada 4. decembra Lēmuma⁽¹⁾ pieņemšanas. Jebkurā gadījumā tas, ka darījums netika veikts, nav liedzis *Schneider* likumīgās intereses pārsūdzēt Lēmumu.

Otrkārt, 2002. gada 4. decembra Lēmums patiesībā ir aizlieguma lēmums, ņemot vērā tostarp instrukcijas, ko Pirmās instances tiesa sniegusi Komisijai. 2002. gada 22. oktobra spriedumā lietā *Schneider* pret Komisiju, Pirmās instances tiesa skaidri norādīja, ka Komisijai ir jāatsāk kontroles procedūra iebildumu nosūtīšanas stadijā.

Treškārt, pieņemot, ka 2002. gada 4. decembra Lēmums ir lēmums par otrās stadijas uzsākšanu, par tā atcelšanu tomēr var celt prasību. Tā kā lēmumam, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas Nr. 4064/89⁽²⁾ 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu, var būt negatīvas sekas, par tā atcelšanu var tikt celta prasība. Šīs lietas īpašajos apstākļos 2002. gada 4. decembra Lēmums jebkurā gadījumā varēja tikt pārsūdzēts. Jebkuras citas interpretācijas rezultātā tiktu liegtas tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu.

Visbeidzot lēmums par izbeigšanu arī var tikt pārsūdzēts, ceļot prasību par tā atcelšanu — tādā pat veidā kā jebkurš lēmums, ar kuru Komisija būtiski maina attiecīgā lietas dalībnieka tiesisko statusu.

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 4. decembra Lēmums par *Schneider* un *Legrand* koncentrācijas darījuma detalizētas izvērtēšanas stadijas uzsākšanu (lieta COMP/M. 2283-*Schneider/Legrand II*).

⁽²⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2006. gada 13. aprīlī ierosinājuši *TEA-CEGOS, SA* un *Services techniques globaux (STG) SA* par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-376/05 un T-383/05, *TEA-CEGOS, SA, STG SA* un *GHK Consulting Ltd* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-189/06 P)

(2006/C 165/23)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *TEA-CEGOS, SA, Services techniques globaux (STG) SA* (pārstāvji — G. Vandersanden un L. Levi, avocats)

Pārējie lietas dalībnieki: *GHK Consulting Ltd*, Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-376/05 un T-383/05;
- līdz ar to apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumus pirmajā instancē un, attiecīgi,
- atcelt 2005. gada 12. oktobra lēmumu, ar ko noraidīta *TEA CEGOS* kandidatūra un *TEA CEGOS* konsorcija piedāvājums un atsaukts lēmums par generāllīguma piešķiršanu konsorcijam *TEA CEGOS* saistībā ar uzaicinājumu uz konkursu *EuropeAid* — 2/119860/C-LOT Nr. 7;

- atcelt visus pārējos lēmumus, ko atbildētāja pieņēmusi saistībā ar šo pašu uzaicinājumu uz konkursu pēc 2005. gada 12. oktobra lēmuma un it īpaši — lēmumus par piešķiršanu un līgumus, ko Komisija noslēgusi, izpildot šos lēmumus;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji savu apelācijas sūdzību pamato ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumu, ko pieļāvusi Pirmās instances tiesa un procesuālajiem pārkāpumiem procesā Pirmās instances tiesā. Prasītājas uzskata, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi tiesiskās drošības principu, pienākumu sniegt pamatojumu, labas pārvaldības principu un ir sagrozījusi pierādījumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Lecce — Sezione distaccata di Gallipoli 2006. gada 4. aprīļa rīkojumu — kriminālprocess pret Aniello Gallo un Gianluca Damonte

(Lieta C-191/06)

(2006/C 165/24)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Lecce, Sezione distaccata di Gallipoli

Lietas dalībnieki pamata procesā

Aniello Gallo un Gianluca Damonte

Prejudiciālais jautājums

Vai likuma Nr. 401/89 4. panta 4.a punkts — arī no tā izrietošā ietekme uz valsts tiesību sistēmu — ir nesaderīgs ar EK līguma 43. un 49. pantā noteiktajiem principiem jautājumā par brīvību veikt uzņēmējdarbību un pārrobežu pakalpojumu sniegšanas brīvību, ņemot vērā arī atšķirīgo interpretāciju, kas sniegta Eiropas Kopienas Tiesas nolējumos (it īpaši spriedumā lietā *Gambelli*) un *Suprema Corte di Cassazione a Sezioni Unite* lēmumā Nr. 23271/04? It sevišķi, vai var piemērot tādu krimināltiesisko regulējumu, uz ko ir atsauce *Gallo Aniello un Damonte Gianluca* apsūdzībā Itālijā?

Apelācija, ko Soci  t   des Produits Nestl   SA ierosinājusi par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 22. februāra spriedumu lietā T-74/04 Soci  t   des Produits Nestl   SA pret Iek  sēj   tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), persona, kas iestājusies lietā: Quick restaurants SA

(Lieta C-193/06 P)

(2006/C 165/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Soci  t   des Produits Nestl   SA (pārstāvis — D. Masson, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: Iek  sēj   tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Quick restaurants SA

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt PIT 2006. gada 22. februāra spriedumu lietā T-74/04;
- piespriet ITSB atlīdzināt visus ties  s  n  s izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja uzskata, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību jautājumā, nevert  jot attiecīgo preču zīmi kopumā un *in concreto*, lai gan attiecībā uz preču zīmi, kas sastāv no īpaši atšķirīga person  za un tā vārda, šis kombinētās preču zīmes grafiskie un vārdiskie elementi nevar tikt nodalīti.

Pirmās instances tiesa turklāt neievēroja Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (!) 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo, lai novērtētu sajauk  šanas iespēju, ne  n  ma vērā visus uz konkrēto lietu attiec  n  mos elementus — gan tos, kas konkrētajā lietās attiecas uz prasītājas re  ģistr  cijai pieteikto preču zīmi, gan tos, kas attiecas uz personas, kas iestājusies lietā, preču zīmi.

Visbeidzot, iebildumu procesā pārbaudot tikai daļu no tiesībām, uz ko atsaucas persona, kas iestājusies lietā, Pirmās instances tiesa neievēroja tiesību normas, kas piemērojamas preču zīmes iebildumu jomā.

(!) OV 1994, L 11, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Rechtbank van koophandel te Hasselt* (Belģija) 2006. gada 3. maija rīkojumu — *Confederatie van immobiliën-beroepen van België un het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars pret Willem Van Leuken*

(Lieta C-197/06)

(2006/C 165/26)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van koophandel te Hasselt (Belģija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Confederatie van immobiliën-beroepen van België un het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars*

Atbildētājs: *Willem Van Leuken*

Prejudiciālie jautājumi

a) vai 3. un 4. pants Direktīvā 89/48/EEK⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka Nīderlandē reģistrēts nekustamā īpašuma māklers, kas veic nekustamā īpašuma māklera darbības Belģijā, vairs neatbilst prasībām, ko ir noteicis Belģijas likumdevējs, ieviešot šo direktīvu, (1993. gada 6. septembra Karaliskā rīkojuma 2. pants, 1976. gada 1. marta ietvarli kuma 3. pants), ja tas ir noslēdzis sadarbības līgumu ar Belģijā reģistrētu nekustamā īpašuma māklēri, ko ir atzinis *Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars* (Nekustamā īpašuma māklēru profesionālais institūts, BIV), un organizē savu darbību tādējādi, ka (i) attiecībā uz darbībām Belģijā patērētājs vienmēr var vērsties pie šī Belģijā atzītā nekustamo īpašumu māklēra un (ii) šī sadarbība tiek reklamēta, proti, lai norādītu uz šī Belģijā BIV atzītā nekustamā īpašuma māklēra iesaistīšanos, ja darbības tiek veiktas saskaņā ar Belģijas tiesībām;

vai

Vai 3. un 4. pants Direktīvā 89/48/EEK ir jāinterpretē tādējādi, ka Nīderlandē reģistrētam nekustamā īpašuma māklērim, kas veic starpnieka darījumus Belģijā, *jebkurā gadījumā*, ieviešot šo direktīvu, ir jāatbilst Belģijas tiesībās noteiktām prasībām (1993. gada 6. septembra Karaliskā rīkojuma 2. pants, 1976. gada 1. marta ietvarlikuma 3. pants), *neņemot vērā* iespējamo sadarbības līgumu ar Belģijā atzītu nekustamā īpašuma māklēru, kas sniedzis savu palīdzību darījumos saskaņā ar Belģijas tiesībām.

b) vai, ja Tiesa nospriež, ka 3. un 4. pants Direktīvā 89/48/EEK ir jāinterpretē tādējādi, ka Nīderlandē reģistrētam nekustamā īpašuma māklērim, kas veic starpnieka darījumus Belģijā, *jebkurā gadījumā* ir jāatbilst Belģijas likumdevēja prasībām, kas noteiktas, ieviešot šo direktīvu, (1993. gada 6. septembra Karaliskā rīkojuma 2. pants, 1976. gada 1. marta ietvarlikuma 3. pants), *neņemot vērā* iespējamo sadarbības līgumu ar Belģijā atzītu nekustamā īpašuma māklēri, kas sniedzis savu palīdzību darbībās saskaņā ar Belģijas tiesībām, no tā izriet, ka šī direktīva un šīs direktīvas transponēšanai paredzētie valsts noteikumi ir pretrunā EKL 49. pantam par pārrobežu pakalpojumu sniegšanas pamatbrīvību, jo, šādi interpretējot, ar šo direktīvu un tās transponēšanai pieņemtajiem noteikumiem mākslīgi un bez objektīva attaisnojuma Belģijā esošo nekustamo īpašumu tirgu izolē no sadarbības dažādās dalībvalstīs (Belģijā un Nīderlandē) reģistrētu pašnodarbināto nekustamo īpašumu māklēru starpā, kur vismaz viens (Belģijas nekustamā īpašuma māklēris) atbilst Direktīvas un valsts tiesību noteikumu prasībām, tādējādi, ka prasība, lai arī Nīderlandes māklēris atbilstu šim (Direktīvas un valsts noteikumu) prasībām, ir netieša diskriminācija, pamatojoties uz pilsonību, un ir vismaz aizliegtās diskriminācijas ierobežojums?

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV 1989, L 19, 16. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 2. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-198/06)

(2006/C 165/27)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un F. Simonetti, pārstāvji)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nesagatavojot Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. decembra Direktīvas 1999/94/EK attiecībā uz patērētājiem domātas informācijas pieejamību par degvielas ekonomiju un CO₂ emisijām saistībā ar jaunu vieglo automobiļu tirdzniecību (⁽¹⁾) 9. pantā paredzēto ziņojumu vai, jebkurā gadījumā, šo ziņojumu nepaziņojot, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 9. pants;
- piespriet Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Luksemburgas Lielhercogistei līdz 2003. gada 31. decembrim Komisijai bija jāiesniedz ziņojums par direktīvas noteikumu efektivitāti laikposmā no 2001. gada 18. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim.

(⁽¹⁾) OV 2000, L 12, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal de Première instance de Bruxelles 2006. gada 4. maija rīkojumu — Raffinerie tirlémontoise SA pret Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Lieta C-200/06)

(2006/C 165/28)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de Première instance de Bruxelles [Briseles Pirmās instances tiesa]

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Raffinerie tirlémontoise SA

Atbildētājs: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) [Belģijas intervences un kompensāciju birojs]

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Komisijas Regula Nr. 314/2002 (⁽¹⁾) paredz, ka, aprēķinot ražošanas maksājumus, no finansējuma vajadzībām tiek izslēgti cukura daudzumi, ko satur pārstrādātie produkti, kas eksportēti bez eksporta kompensācijas? Vai šis regulējums

nav spēkā attiecībā uz 15. pantu Padomes Regulā Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (⁽²⁾) un attiecībā uz samērīguma un nediskriminācijas principiem?

- 2) Vai Komisijas Regulas Nr. 1775/2004 (⁽³⁾), 1762/2003 (⁽⁴⁾), 1837/2002 (⁽⁵⁾), 1993/2001 (⁽⁶⁾) un 2267/2000 (⁽⁷⁾) nosaka ražošanas maksājumu cukuram, kas aprēķināts no vidējā zaudējumu apjoma eksportētajai tonnai, neņemot vērā daudzumus, kas eksportēti bez kompensācijas, lai gan šie paši daudzumi būtu iekļaujami kopējā ieturējuma summā, lai novērtētu visus finansējamos zaudējumus? Vai šīs regulas nav spēkā attiecībā uz Komisijas Regulu Nr. 314/2002, uz Padomes Regulas Nr. 1260/2001 15. pantu un samērīguma principu?

(⁽¹⁾) Komisijas 2002. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē (OV L 50, 40. lpp.)

(⁽²⁾) Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.)

(⁽³⁾) Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 316, 64. lpp.)

(⁽⁴⁾) Komisijas 2003. gada 7. oktobra Regula (EK) Nr. 1762/2003, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 254, 4. lpp.)

(⁽⁵⁾) Komisijas 2002. gada 15. oktobra Regula (EK) Nr. 1837/2002, ar ko 2001./2002. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (OV L 278, 13. lpp.)

(⁽⁶⁾) Komisijas 2001. gada 11. oktobra Regula (EK) Nr. 1993/2001, ar ko 2000./2001. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 271, 15. lpp.)

(⁽⁷⁾) Komisijas 2000. gada 12. oktobra Regula (EK) Nr. 2267/2000, ar ko 1999./2000. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma aprēķina koeficientu cukura nozarē (OV L 259, 29. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 4. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-201/06)

(2006/C 165/29)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — B. Stromsky, pārstāvis)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pieprasot norādīt paralēli ievesta augu aizsardzības līdzekļa un atsaucis produkta izcelsmi, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar EK līguma 28. pantu;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atļaujas izdošanai un uzturēšanai tādu augu aizsardzības līdzekļu paralēlai ieviešanai no citām dalībvalstīm, kurās tie tiek likumīgi tirgoti, Francijā tiek piemērota prasība norādīt paralēli ievestā augu aizsardzības līdzekļa un atsaucis produkta izcelsmi.

No tā izriet augu aizsardzības līdzekļu brīvas aprites ierobežojums, kas nav saderīgs ar EK līguma 28. pantu un ko nevar pamatot ar sabiedrības veselības, dzīvnieku vai vides aizsardzību, un kas nav samērīgs ar sasniedzamo mērķi.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Austrijas Republiku

(Lieta C-205/06)

(2006/C 165/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un B. Martenczuk)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nesaderību saistībā ar pārskaitījumu veikšanas noteikumiem, kas ietverti divpusējos nolīgumos par ieguldījumiem, kuri noslēgti ar Koreju, Kaboverdi, Ķīnu, Malaiziju, Krievijas Federāciju un Turciju, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar EK līguma 307. panta otro daļu;

- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

EK līguma 307. pants uzliek dalībvalstīm pienākumu veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nolīgumos, kurus tās noslēgušas pirms 1958. gada 1. janvāra vai pirms to pievienošanās dienas Eiropas Kopienai, konstatēto nesaderību ar EK līgumu.

Komisija uzskata, ka noteikumi par brīvu ar ieguldījumiem saistītu maksājumu veikšanu, kas paredzēti divpusējos nolīgumos par ieguldījumiem, kurus Austrijas Republika pirms pievienošanās Eiropas Kopienai noslēgusi ar Koreju, Kaboverdi, Ķīnu, Malaiziju, Krievijas Federāciju un Turciju, nav saderīgi ar EK līgumu. Šie noteikumi liedz Austrijas Republikai piemērot kapitāla vai maksājumu aprites ierobežojumus, ko Eiropas Savienības Padome var noteikt, pamatojoties uz EK līguma 57. panta 2. punktu, 59. pantu un 60. panta 1. punktu.

Austrijas valdības argumentam, ka nolīgumi neietekmē tās balsojumu Padomē, nav nozīmes. Atbilstīgs ir vienīgi jautājums, vai Austrijas Republika attiecīgā gadījumā — atbilstoši tās pienākumiem saskaņā ar publiskajām tiesībām — var piemērot ierobežojošus pasākumus. Attiecīgo Austrijas nolīgumu par ieguldījumiem noteikumi liecina, ka tā nav. Tā paša iemesla dēļ arī argumentam, ka Austrija viena pati nevar novērst Padomes lēmumu, kas tiek pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, nav izšķirošas nozīmes.

Tā kā šajā gadījumā pastāv nesaderība ar EK līgumu, Austrijai ir pienākums veikt pasākumus, lai to novērstu. Ja tai nav citas iespējas, tad — atbilstoši Tiesas judikatūrai — tai var būt arī pienākums izbeigt attiecīgo nolīgumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Szegedi Ítéltábla 2006. gada 5. maija rīkojumu — CARTESIO Oktató és Szolgáltató Bt.

(Lieta C-210/06)

(2006/C 165/31)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Szegedi Ítéltábla (Ungārija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Vai EKL 43. un 48. pants jāinterpretē tādējādi, ka iekšējo tiesību norma vai prakse, kas Ungārijas sabiedrībai traucē pārcelt tās juridisko adresi uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti, nav saderīga ar Kopienų tiesībām?

Prasītājs: *CARTESIO Oktató és Szolgáltató Bt.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai otrās instances tiesa, kurā iesniegta apelācijas sūdzība par *Cégbírószág* [tiesa, kas atbildīga par lietu vešanu komercreģistrā] lēmumu lietā par reģistrācijas atzīmes grozīšanu, ir tiesīga iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar EKL 234. pantu, ja nedz *Cégbírószág* lēmuma pieņemšanas procedūra, nedz apelācijas tiesvedība nav notikusi saskaņā ar sacīkstes principu?
- 2) Ja otrās instances tiesu var uzskatīt par tiesas iestādi, kas saskaņā ar EKL 234. pantu ir tiesīga uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu — vai tā ir uzskatāma par pēdējās instances tiesu, kurai saskaņā ar šo pantu ir pienākums vērsties Tiesā ar jautājumiem par Kopienų tiesību interpretāciju?
- 3) Vai no EKL 234. panta tieši izrietošās Ungārijas tiesu pilnvaras uzdot prejudiciālus jautājumus tiek vai var tikt ierobežotas ar valsts tiesību normu, kas atzīst tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem iesniegt apelācijas sūdzību par rīkojumu par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, ja apelācijas gadījumā augstākas instances valsts tiesa var grozīt vai atcelt šo rīkojumu un uzdot tiesai, kas izdevusi rīkojumu, turpināt apturēto tiesvedību saskaņā ar valsts tiesību aktiem?
- 4) A) Ja sabiedrība, kas dibināta Ungārijā saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem un reģistrēta Ungārijas komercreģistrā, vēlas pārcelt savu juridisko adresi uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti — vai šo jautājumu regulē Kopienų tiesības vai arī tiesību aktu saskaņošanas trūkuma dēļ tam ir piemērojamas tikai valsts tiesības?
 - B) Vai Ungārijas sabiedrība var lūgt pārcelt savu juridisko adresi uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti, tieši atsaucoties uz Kopienų tiesībām (šajā gadījumā — EKL 43. un 48. pantu)? Apstiprinošas atbildes gadījumā — vai izcelsmes dalībvalsts vai uzņēmēja dalībvalsts šādu pārcelšanu var pakļaut jebkādam nosacījumam vai atļaujas saņemšanai?
 - C) Vai EKL 43. un 48. pants jāinterpretē tādējādi, ka iekšējo tiesību norma vai prakse, kas komercsabiedrībām piemērojamo tiesību izmantošanā šīs sabiedrības nodala atkarībā no dalībvalsts, kurā ir to juridiskā adrese, nav saderīga ar Kopienų tiesībām?

Apelācija, ko 2006. gada 9. maijā ierosinājusi Herta Adam par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 22. februāra spriedumu lietā T-342/04 Herta Adam pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-211/06 P)

(2006/C 165/32)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Herta Adam* (pārstāvji — *S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal*, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 22. februāra spriedumu lietā T-342/04 *Herta Adam* pret Eiropas Kopienų Komisiju visās tā daļās;
- atcelt Komisijas 2003. gada 2. septembra lēmumu, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējai tika atteikts piešķirt ekspatriācijas pabalstu, kas paredzēts Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. pantā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir pamatota ar tiesību kļūdu, ko pieļāvis Pirmās instances tiesa, interpretējot Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā paredzēto jēdzienu “darba rezultātā, kas veikts kādas citas valsts labā”.

Prasība, kas celta 2006. gada 11. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-216/06)

(2006/C 165/33)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un F. Simonetti)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK⁽¹⁾, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2005/35/EK transponēšanai valsts tiesībās paredzētais termiņš izbeidzās 2005. gada 25. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 156, 17. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-218/06)

(2006/C 165/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — D. Maidani, pārstāvis)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK⁽¹⁾ prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 11. augustā.

⁽¹⁾ OV 2003, L 35, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-219/06)

(2006/C 165/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāve — N. Yerell, pārstāve)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot pasākumus, kas ietver Tiesas 2004. gada 30. septembra sprieduma lietā C-481/03⁽¹⁾ saistībā ar Direktīvu 2001/12/EK⁽²⁾ un 2001/13/EK⁽³⁾ īstenošanas pasākumu nepaziņošanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar EKL 228. panta 1. punktu;

- likt Luksemburgas Lielhercogistei samaksāt Komisijai kavējuma naudu EUR 4 800 dienā apmērā par sprieduma lietā C-481/03 saistībā ar Direktīvu 201/12/EK izpildes nokavējumu, kā arī kavējuma naudu EUR 4 800 dienā apmērā par sprieduma lietā C-481/03 saistībā ar Direktīvu 201/13/EK izpildes nokavējumu, skaitot no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas līdz tā izpildes dienai;
- likt Luksemburgas Lielhercogistei samaksāt Komisijai vienreizēju maksājumu, kas vienāds ar dienu skaitu, kas reizināts ar EUR 1 000 dienā, kas reizināts ar pārkāpuma turpināšanas dienu skaitu no sprieduma lietā C-481/03 saistībā ar Direktīvu 2001/12/EK pasludināšanas, kā arī identisku summu saistībā ar Direktīvu 2001/13/EK un
- piespriet Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Neviena tiesību norma, ko Luksemburgas Lielhercogiste pieņēmusi pēc sprieduma lietā C-481/03 pasludināšanas, nav tikusi paziņota Komisijas dienestiem.

(¹) Nav publicēts.

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīva 2001/12/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību (OV L 75, 1. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīva 2001/13/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 95/18/EEK par dzelzceļa pārvaldījumu uzņēmumu licencēšanu (OV L 75, 26. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 16. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-222/06)

(2006/C 165/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Maidani un G. Braun)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. decembra Direktīvu 2001/97/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 91/308/EEK par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanai (naudas atmazgāšanai) (¹), Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriet Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2003. gada 15. jūnijā.

(¹) OV L 344, 76. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 16. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas lielhercogisti

(Lieta C-223/06)

(2006/C 165/37)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — G. Braun, pārstāvis)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 18. jūnija Direktīvu 2003/51/EK, ar ko attiecībā uz noteikta veida sabiedrību, banku un citu finanšu iestāžu un apdrošināšanas uzņēmumu gada un konsolidētajiem pārskatiem groza Direktīvas 78/660/EEK, 83/349/EEK, 86/635/EEK un 91/674/EEK (¹) vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot minētos aktus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 1. janvārī.

(¹) OV L 178, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 16. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-224/06)

(2006/C 165/38)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Braun un J. R. Vidal Puig)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/72/EK (¹), ar ko isteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK (²) attiecībā uz pieņemto tirgus praksi, ar atvasinātiem preču instrumentiem saistītās iekšējās informācijas definēšanu, to personu saraksta sastādīšanu, kam ir pieejama iekšējā informācija, vadības veikto darījumu izziņošanu un paziņošanu par aizdomīgiem darījumiem, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2004/72/EK transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2004. gada 12. oktobrī.

(¹) OV L 162, 70. lpp.

(²) OV L 96, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 17. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-226/06)

(2006/C 165/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Rozet un I. Kaufmann-Bühler)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvas 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (¹), 2. panta, 10. panta 1. punkta un 12. panta 3. un 4. punkta prasības, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva, kā arī EKL 10. un 249. pants;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 89/391/EEK transpozīcijai bija 1992. gada 31. decembris.

Komisija ceļ iebildumu pret Francijas Republiku par to, ka tā nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 89/391 2. pantu, 10. panta 1. punktu un 12. panta 3. un 4. punktu, neveicot visus pasākumus, kādi ir vajadzīgi lai veiktu transpozīciju Francijas tiesībās.

(¹) OV L 183, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 17. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti

(Lieta C-227/06)

(2006/C 165/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Schima un B. Stromsky, pārstāvji)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, uzliekot *de facto* pienākumu saņemt atbilstības marķējumus “BENOR” vai “ATG” tiem tirgus dalībniekiem, kas Beļģijā vēlas pārdot tādus celtniecības materiālus, kas likumīgi tiek ražoti un/vai pārdoti citā Eiropas Savienības dalībvalstī, lai šos materiālus pārdotu Beļģijā, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar EK līguma 28. un 30. pantu;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Strīdīgos valsts pasākumus var atzīt par tādiem valsts pasākumiem, kas ierobežo preču brīvu apriti un ko nevar pamatot ar EK līguma 30. pantā noteiktajiem apsvērumiem vai primārām vispārējo interešu prasībām, un kas neatbilst samērīguma principam.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku

(Lieta C-235/06)

(2006/C 165/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Braun, R. Vidal Puig, pārstāvji)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenosakot sankcijas Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgū kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91⁽¹⁾, 16. panta izpratnē, Austrijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Regulas Nr. 261/2004 16. pantā ir paredzēts, ka gadījumos, ja aviosabiedrības neizmaksā kompensāciju, nepārplāno maršrutu vai nenodrošina atlīdzību, tām ir jānosaka sankcijas. Dalībvalstu noteiktajām sankcijām par šīs regulas pārkāpumiem ir jābūt efektīvām [iedarbīgām], samērīgām un atturošām [preventīvām].

Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju Austrija vēl nav noteikusi iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas par šīs regulas pārkāpumiem.

⁽¹⁾ OV L 46, 17.02.2004., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-236/06)

(2006/C 165/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Maidani un G. Braun, pārstāvji)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu)⁽¹⁾ prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 12. oktobrī.

(¹) OV L 96, 16. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 28. maijā ierosinājis Guido Strack par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas pirmās palātas 2006. gada 22. marta rīkojumu lietā T-4/05, Guido Strack pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-237/06 P)

(2006/C 165/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Guido Strack (pārstāvis — L. Füllkrug, avocat)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas pirmās palātas 2006. gada 22. martā izdoto rīkojumu lietā T-4/05 (¹) Guido Strack/Eiropas Kopienu Komisija;
- atcelt OLAF 2004. gada 5. februāra lēmumu par izmeklēšanas Nr. OF/2002/0356 izbeigšanu, kā arī izmeklēšanas galīgo ziņojumu, uz ko šis lēmums ir balstīts (atsauce: NT/sr D(2003)-AC-19723-01687 05.02.2004);
- Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances rīkojums ir spēkā neesošs sakarā ar procesuālo noteikumu pārkāpumiem un tas ir ticis pieņemts, pārkāpjot Padomes 2004. gada 2. novembra Lēmuma 3. panta 3. punkta Kopienu tiesību normu, ar ko tiek nodibināta Eiropas Savienības Civil-

dienesta tiesa (2004/752/EK, *Euratom*). Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka laikā, kad Pirmās instances tiesa izdeva apstrīdēto rīkojumu, tā nebija kompetenta, jo ar iepriekš minēto noteikumu tai bija pienākums, sākot ar 2005. gada decembri nodot lietu T-4/05 Civildienesta tiesai.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances tiesa nav pamatojusi apstrīdēto rīkojumu attiecībā uz vairākiem, prasības pieteikumā izteiktiem neatkarīgiem pamatiem.

Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Kopienu tiesības, sniedzot kļūdainu jēdziena “nelabvēlīgs akts” interpretāciju, kas tiek izmantots Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā un 90.a pantā. Tas saistīts ar paša jēdziena nepareizu interpretāciju un ar to, ka nav tikusi ņemta vērā judikatūra, ar nepareizu Civildienesta noteikumu 22.a panta, 22.b un 43. panta interpretāciju, ar pamattiesību uz fiziskās un garīgās neatšķirības ievērošanu un ar tiesību principa par efektīvu tiesisko aizsardzību, kā arī tiesību uz atlīdzību neievērošanu.

Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesas rīkojums ir spēkā neesošs sakarā ar procesuālo noteikumu pārkāpumiem, ko rada: pirmkārt, kļūdaini to fakti konstatējums, kurus var pierādīt ar lietas materiālos esošajiem dokumentiem, otrkārt, nepilnīgs faktu juridisks vērtējums par OLAF pierādījumu savākšanas pasākumiem un, treškārt, to nelogisks izklāsts rīkojuma pamatu daļā.

Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 15. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-21/05) (¹)

(2006/C 165/44)

Tiesvedības valoda — itāļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 69, 19.03.2005.

(¹) OV C 121, 12. lpp.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. maija spriedums — Galileo International Technology u.c. pret Komisiju

(Lieta T-279/03) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Kopienas projekts par satelītnavigācijas globālo sistēmu (Galileo) — Kaitējums, ko izvirza preču zīmju un komercnosaukumu, kas satur vārdu “Galileo” — Kopienas atbildība, nepastāvot tās iestāžu prettiesiskai rīcībai — Neparasts un īpašs kaitējums)

(2006/C 165/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Galileo International Technology LLC, Bridžtauna (Barbadosa), Galileo International LLC, Vilmingtona, Delavēra (Amerikas Savienotās Valstis), Galileo Belgium SA, Brisele (Beļģija), Galileo Danmark A/S, Kopenhāgena (Dānija), Galileo Deutschland GmbH, Frankfurte pie Mainas (Vācija), Galileo España, SA, Madride (Spānija), Galileo France SARL, Ruasī Francijā [Roissy-en-France] (Francija), Galileo Nederland BV, Hoofddorpa (Nīderlande), Galileo Nordiska AB, Stokholma (Zviedrija), Galileo Portugal Ltd, Algesa (Portugāle), Galileo Sigma Srl, Roma (Itālija), Galileo International Ltd, Lenglija, Berkšīra (Apvienotā Karaliste), The Galileo Co., Londona (Apvienotā Karaliste), un Timas Ltd, Dublina (Īrija) (pārstāvji — K. Delkorde [C. Delcorde], Ž.-N. Luī [J.-N. Louis], Ž.-A. Delkorde [J.-A. Delcorde] un S. Maniatopols [S. Maniatopoulos], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — N. Rasmusens [N. Rasmussen] un M. Hutunens [M. Huttunen], pārstāvji, kuriem palīdz A. Berenboms [A. Berenboom] un N. van den Boshe [N. Van den Bossche], advokāti)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību, lai, no vienas puses, Komisija pārstatu izmantot vārdu “Galileo” saistībā ar Kopienas projektu par satelītnavigācijas globālo sistēmu un izbeigtu veicināt to, ka trešās personas izmanto šo vārdu un, no otras puses, atlīdzinātu prasītājiem iespējami nodarīto kaitējumu, kas tiem radies no tā, ka Komisija ir izmantojusi un popularizējusi šo vārdu, kas ir identisks preču zīmēm, kuras ir reģistrējuši prasītāji, kā arī to komercnosaukumiem.

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāji atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 251, 18.01.2003.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. maija spriedums — Kallianos pret Komisiju

(Lieta T-93/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Ieturējumi, kas veikti no atalgojuma — Uzturliedzēkli šķiršanās procesa ietvaros — Valsts tiesas sprieduma izpilde)

(2006/C 165/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Theodoros Kallianos, Krainema [Kraainem] (Beļģija) (pārstāvis — G. Archambeau, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Curall un D. Martin, kam palīdz D. Waelbroeck, avocat)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas lēmumu attiecībā uz atsevišķiem ieturējumiem, kas veikti no prasītāja atalgojuma sakarā ar pagaidu pasākumiem, par ko izdevusi rīkojumu Beļģijas tiesa, lūgums par minēto summu atlīdzināšanu, kā arī lūgums par zaudējumu un nokavējuma procentu samaksu

Rezolutīvā daļa:

1) noraidīt prasību;

2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. maija spriedums —
Lavagnoli pret Komisiju**

(Lieta T-95/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Novērtējuma ziņojums — Ziņošanas procedūras regularitāte — Personāla un arodbiedrību pārstāvja darbību izpilde — Pienākums norādīt pamatojumu — Prasība atcelt tiesību aktu)

(2006/C 165/47)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luciano Lavagnoli, Berhema [Berchem] (Luksemburga) (pārstāvji — G. Bounéou un F. Frabetti, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un H. Krämer)

Priekšmets

Lūgums atcelt novērtējuma veikšanu par periodu no 1999. gada 1. jūlija līdz 2001. gada 30. jūnijam attiecībā uz prasītāju un lēmumu, ar ko tiek pieņemts galīgais prasītāja novērtējuma ziņojums par šo periodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. maija spriedums —
R pret Komisiju**

(Lieta T-331/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Iecelšana amatā — Klasificēšana pakāpē — Civil-dienesta noteikumu 31. panta 2. punkts)

(2006/C 165/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: R, Chaumont-Gistoux (Beļģija) (pārstāvis — B. Arians, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Joris un H. Kraemer)

Priekšmets

Lūgums atcelt lēmumu par prasītāja klasificēšanu pakāpē

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 284, 20.11.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. maija spriedums —
Air One pret Komisiju**

(Lieta T-395/04) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Gaisa transports — Sūdzība — Komisijas nostājas neformulēšana — Prasība par bezdarbību — Termiņš — Pieņemamība)

(2006/C 165/49)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Air One Spa, Kjeti [Chieti], (Itālija) (pārstāvji — Dž. Beloti [G. Belotti] un M. Padelaro [M. Padellaro], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. di Buči [V. Di Bucci] un E. Rigini [E. Righini], pārstāvji)

Priekšmets

Lūgums, pamatojoties uz EKL 232. pantu, atzīt, ka, nepieņemot lēmumu saistībā ar prasītāja 2003. gada 22. decembrī iesniegto sūdzību par atbalstu, ko Itālijas Republika nelikumīgi piešķirusi aviokompānijai Ryanair, Komisija nav izpildījusi tai uzlikto pienākumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 300, 04.12.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 16. maija spriedums —
Martin Magone pret Komisiju**

(Lieta T-73/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Karjeras attīstības ziņojums — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Morālā vajāšana)

(2006/C 165/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Alejandro Martin Magone, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — É. Boigelot, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Lozano Palacios un K. Herrmann, pārstāvji)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt prasītāja karjeras attīstības ziņojumu par 2003. gadu un, otrkārt, prasība atlīdzināt materiālo un morālo kaitējumu, kas novērtēts *ex aequo et bono* EUR 39 169,67 apmērā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2005.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 2. maija rīkojums —
Beļģija pret Komisiju**

(Lieta T-134/05) ⁽¹⁾

(Eiropas Sociālie fondi — Piedziņa ar Kopienas parādu kompensēšanu — Noilgums — Nokavējuma procenti — Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par nepieņemamību — Apstrīdams akts — Nepieņemamība)

(2006/C 165/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beļģijas Karaliste, (pārstāvis — J. Devadder, kuram palīdz J.-P. Buyle un C. Steyaert, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Joris, G. Wilms un A. Weimar)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, kas bija ietverts tās 2005. gada 19. janvāra vēstulē, ar kuru Komisija atbildēja uz Beļģijas Karalistes vēstulēm par līdzekļiem, kas tikuši izmaksāti dažādiem Beļģijas tiesību subjektiem Eiropas Sociālo fondu ietvaros

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 132, 28.05.2005.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. maija rīkojums —
Tesoka pret Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu**

(Lieta T-398/05) ⁽¹⁾

(Nosūtīšana izskatīšanai Civildienesta tiesā)

(2006/C 165/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sabrina Tesoka, Overijse (Beļģija) (pārstāvis — J.-L. Fagnart, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (pārstāvis — C. Callanan, advokāts)

Priekšmets

Prasība iesniegta atbilstoši EKL 236. pantam

Rezolutīvā daļa:

Lieta T-398/05 nosūtīt izskatīšanai Civildienesta tiesai.

⁽¹⁾ OV C 10, 14.01.2006.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 12. maija rīkojums — Gollnisch pret Parlamentu

(Lieta T-42/06 R)

(Pagaidu noregulējums — Parlamenta pieņemtais akts — Parlamenta deputāta imunitātes aizstāvēšana — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Pieņemamība)

(2006/C 165/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bruno Gollnisch, Limonesta (Francija) (pārstāvis — W. de Saint Just, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Krück, C. Karamarcos un A. Padowska)

Priekšmets

Pieteikums par Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. decembra lēmuma neaizstāvēt Gollnisch kunga imunitāti un privilēģijas izpildes apturēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmums par tiesāšanās izdevumiem atlikts.

Prasība, kas celta 2006. gada 3. maijā — Drax Power Ltd u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-130/06)

(2006/C 165/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Drax Power Ltd, Selby (Apvienotā Karaliste), Great Yarmouth Power Ltd, Swindon (Apvienotā Karaliste), International Power Plc, Londona (Apvienotā Karaliste), Npower Copgen Ltd, Swindon (Apvienotā Karaliste), RWE Npower Plc, Swindon (Apvienotā Karaliste), ScottishPower Generation Ltd, Glasgova (Apvienotā Karaliste), Scottish and Southern Energy Plc, Perth (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — I. Glick, QC, un M. Cook, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2006. gada 22. februāra Lēmumu C (2006) 426, galīgā versija, kas attiecas uz attiecas uz priekšlikumu grozīt Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes paziņoto valsts plānu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu sadalei, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2004. gada 10. novembrī Apvienotā Karaliste paziņoja Komisijai savu nodomu grozīt pagaidu valsts plānu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu sadalei. Apvienotā Karaliste bija apstrīdējusi Komisijas lēmumu, ar ko piedāvātie grozījumi tika atzīti par nepieņemamiem, un Pirmās instances tiesa to atcēla ar spriedumu lietā T-178/05⁽¹⁾.

Pēc šī sprieduma Komisija pieņēma jaunu lēmumu, ar ko tika nolemts, ka piedāvātie grozījumi nav pieņemami. Prasītāji tagad apstrīd šo lēmumu.

Prasītājiem tieši vai ar to meitas uzņēmumu starpniecību pieder elektroenerģijas ražošanas iekārtas, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/787/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK⁽²⁾. Valsts plāna emisijas kvotu sadalei piedāvāto grozījumu rezultātā tie saņemtu daudz vairāk kvotu nekā tagad.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāji norāda, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā iepriekš minētajam Pirmās instances tiesas spriedumam lietā Apvienotā Karaliste/Komisija un ka apstrīdētajā lēmumā apskatītie jautājumi ir *res judicata*.

Pēc prasītāju domām, Komisija nepareizi secināja, ka 2004. gada 30. septembris — datums, kurš ir precizēts direktīvas 11. panta 1. punktā — ir galējais termiņš un ka dalībvalstīm nav tiesību piedāvāt izdarīt citus grozījumus, izņemot tos, kas noteikti Komisijas lēmumā valsts plānā kvotu sadalei pēc šī termiņa.

Prasītāji turklāt apgalvo, ka saistībā ar tiesību uz emisijas kvotām tirdzniecības sistēmas darbību izteiktie apsvērumi ir pārspīlēti un tie nevar pamatot piedāvāto grozījumu noraidīšanu.

⁽¹⁾ Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-178/05 Apvienotā Karaliste/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV 2003 L 275, 32. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. maijā — Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles pret ITSB — Cuadrado (“SONIA SONIA RYKIEL”)

(Lieta T-131/06)

(2006/C 165/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles, Parīze (Francija) (pārstāvis — E. Bods [E. Baud], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Cuadrado S.A., Paterna (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 329/2005-1;
- piespriest atbildētājam un, attiecīgā gadījumā — personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiska preču zīme “SONIA SONIA RYKIEL” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 14., 18. un 25. klasē (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 1035625)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Cuadrado, S.A.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Valsts preču zīmes “SONIA” attiecībā uz 24. un 25. klasē ietilpstošajām precēm

Iebildumu nodaļas lēmums: Noraidīt iebildumu attiecībā uz 25. klasē ietilpstošajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: Atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un atteikt preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām precēm, ko tā aptver 25. klases ietvaros

Izvērtītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 43. panta 3. punkta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Gorostiaga Atxalandabaso pret Parlamentu

(Lieta T-132/06)

(2006/C 165/56)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, Saint Pierre-d'Irube (Francija) (pārstāvis — D. Rouget, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt strīdīgo ģenerālskretāra 2006. gada 22. marta lēmumu;
- piespriest Parlamentam segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2005. gada 22. decembrī Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesa prasītāja, kas ir bijušais Eiropas Parlamenta deputāts, celtās prasības ietvaros pasludināja spriedumu (lieta T-146/04 *Koldo Gorostiaga Atxalandabaso/Parlaments* ()), ar kuru tā procesuālo noteikumu pārkāpuma dēļ atcēla Eiropas Parlamenta ģenerālskretāra 2004. gada 24. februāra lēmumu par summu, kas prasītājam pārskaitītas kā parlamentārie izdevumi un piemaksas, piedziņu, ciktāl tajā bija paredzēts, ka summa, ko prasītājs ir parādā, ir atgūstama ieskaita veidā. Pārējā daļā prasība tika noraidīta. Pēc šī spriedumu Parlamenta ģenerālskretārs 2006. gada 22. martā pieņēma jaunu lēmumu par prasītājam pārskaitīto summu atgūšanu ieskaita veidā. Šis ir apstrīdētais lēmums.

Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam prasītājs atsauca, pirmkārt, uz pamatu par *res judicata* principa pārkāpumu, ciktāl apstrīdētā lēmuma pieņemšanas procedūra, viņaprāt, nav bijusi saskaņā ar Pirmās instances tiesas 2005. gada 22. decembra spriedumu. Otrais pamats ir par Noteikumu par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām, proti, to 27. panta 3. un 4. punkta pārkāpumu. Turklāt prasītājs atsauca uz nepārvaramas varas pastāvēšanu, ko veido neiespējamība viņam gūt pieeju viņa grāmatvedībai, kā arī dalībvalsts iestāžu atteikums viņam atdot naudas summu, kas arestēta saistībā ar citu procesu. Prasītājs atsauca arī uz būtisku formas prasību pārkāpumu, ciktāl saistībā ar apstrīdētā lēmuma pieņemšanu konsultāciju procedūras nav notikušas paredzētajā

kārtībā. Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj objektivitātes, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principus. Bez tam viņš atsaucas uz pamatiem par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, kā arī par to, ka nav ievēroti noteikumi par iestāžu lēmumu paziņošanu, tādējādi pārkāpjot Labas administratīvās prakses kodeksu. Visbeidzot, prasītājs savas prasības atbalstam atsaucas uz pamatu par pilnvaru nepareizu izmantošanu un kļūdām faktu novērtējumā.

(¹) Krājumā vēl nav publicēts.

Prasība, kas celta 2006. gada 11. maijā — Xentral pret ITSB — Pages Jaunes (vārdiska preču zīme "PAGESJAUNES.COM")

(Lieta T-134/06)

(2006/C 165/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Xentral LLC, Maiami (Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — A. Bertrand, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Pages Jaunes SA, Sevra (Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2006. gada 15. februāra lēmumu R 708/2005-1;
- apstiprināt Kopienas preču zīmi "PAGESJAUNES.COM";
- piespriest ITSB Apelāciju padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Xentral LLC

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme "PAGESJAUNES.COM" attiecībā uz 16. klasē ietilpstošajām precēm (reģistrācijas pieteikums Nr. 1 880 871)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Pages Jaunes SA

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vārdiska valsts preču zīme "LESPAGESJAUNES" attiecībā uz 16. klasē ietilpstošajām precēm, firmas un komercnosaukums "PAGES JAUNES"

Iebildumu nodaļas lēmums: Apmierināt iebildumu attiecībā uz visām apstrīdētajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Prasītāja izvirza savas iepriekšējās tiesības uz domēna nosaukumu "PAGESJAUNES.COM", kas pēc tās domām ir pretstatāmas pret iebildumu iesniedzējas preču zīmi un komercnosaukumam.

Prasītāja arī norāda uz Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkta pārkāpumu, jo iebildumu iesniedzējas preču zīme ir kļuvusi parasta un tai praktiski nav atšķirtspējas.

Prasītāja apgalvo, ka preču zīme, kuru tā ir lūgusi reģistrēt, nekādi neaizskar iebildumu iesniedzējas preču zīmi vai komercnosaukumu.

Prasītāja arī apstrīd iebildumu iesniedzējas preču zīmes pazīstamību.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — Al-Faqih pret Padomi

(Lieta T-135/06)

(2006/C 165/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Al-Faqih, Birmingema, Apvienotā Karaliste (pārstāvji — N. Garcia, Solicitor, un S. Cox, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2. pantu Padomes 2002. gada 27. maija Regulā (EK) Nr. 881/2002, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2003. gada 27. marta Regulu (EK) Nr. 561/2003 un ar Komisijas 2006. gada 10. februāra Regulu (EK) Nr. 246/2006, un svītrot prasītāja vārdu no I pielikuma;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir Lībijas pilsonis, kas dzīvo Apvienotajā Karalistē. Viņš lūdz atcelt Regulu Nr. 246/2006 (¹), ar kuru tā vārds tika pievienots to personu un organizāciju sarakstam, kas ir saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban un kuru līdzekļi un citi finanšu resursi tika iesaldēti atbilstoši Regulas Nr. 881/2002 (²) 2. pantam.

Prasītājs uzskata, ka Padome nebija kompetenta pieņemt Regulas Nr. 881/2002 2. pantu tā grozītajā redakcijā, jo EKL 60., 301. un 308. pants tai nepiešķir šādas pilnvaras. Turklāt Padome un Komisija ir ļaunprātīgi izmantojušas savas pilnvaras, jo Regulas Nr. 881/2002 2. pants redakcijā ar grozījumiem neatbilst EKL 60., 301. un 308. panta mērķiem.

Prasītājs turklāt uzskata, ka Regulas Nr. 881/2002 2. pants redakcijā ar grozījumiem apdraud Kopienu tiesību vispārējos principus, it īpaši subsidiaritātes principu, samērīguma principu un pamattiesību ievērošanas principu.

Visbeidzot, prasītājs uzsver, ka Regulas Nr. 881/2002 2. pants tika pieņemts, pārkāpjot būtiskas procesuālās normas, proti, neievērojot Padomei un Komisijai uzlikto pienākumu atbilstoši paskaidrot, kāpēc pasākumus, kas tiek atzīti par nepieciešamiem, nevar pieņemt atsevišķi katra dalībvalsts.

- (¹) Komisijas 2006. gada 10. februāra Regula (EK) Nr. 246/2006, ar ko 63. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001 (OV 2006, L 40, 13. lpp.).
- (²) Padomes 2002. gada 27. maija Regula (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecinā uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV 2002, L 139, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — *Sanabel Relief Agency* pret Padomi

(Lieta T-136/06)

(2006/C 165/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Sanabel Relief Agency Ltd*, Birmingema (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2. pantu Padomes 2002. gada 27. maija Regulā (EK) Nr. 881/2002, ko groza Padomes 2003. gada 27. marta Regula (EK) Nr. 561/2003 un svītrot prasītāja vārdu no I pielikumā Komisijas 2006. gada 10. februāra Regulai (EK) Nr. 246/2006;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, uz kuriem balstās prasītājs, ir tādi paši kā lietā T-135/06 *Al-Faqih*/Padome.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — *Abdrabbah* pret Padomi

(Lieta T-137/06)

(2006/C 165/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ghuniah Abdrabbah* (Birmingema, Apvienotās Karaliste) (pārstāvji — *N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2. pantu Padomes 2002. gada 27. maija Regulā (EK) Nr. 881/2002, ko groza Padomes 2003. gada 27. marta Regula (EEK) Nr. 561/2003 un Komisijas 2006. gada 10. februāra Regula (EEK) Nr. 246/2006, un svītrot prasītāja vārdu no I pielikuma;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, ko izvirzījis prasītājs, ir tādi paši kā lietā T-135/06 *Al-Faqih*/Padome.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — *Nasuf* pret Padomi

(Lieta T-138/06)

(2006/C 165/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Nasuf* (Mančestra, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *N. Garcia, Solicitor, S. Cox, Barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2. pantu Padomes 2002. gada 27. maija Regulā (EK) Nr. 881/2002, ko groza Padomes 2003. gada 27. marta Regula (EEK) Nr. 561/2003 un Komisijas 2006. gada 10. februāra Regula (EEK) Nr. 246/2006, un svītrot prasītāja vārdu no I pielikuma;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, ko izvirzījis prasītājs, ir tādi paši kā lietā T-135/06 *Al-Faqih*/Padome.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Francija pret Komisiju

(Lieta T-139/06)

(2006/C 165/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika, Parīze (Francija) (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues, S. Gasri)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- prioritāri, atcelt apstrīdēto lēmumu Komisijas kompetences neesamības dēļ;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu procedūras noteikumu pārkāpuma dēļ, jo tika pārkāptas aizstāvības tiesības,
- pakārtoti tam, atcelt apstrīdēto lēmumu, jo tajā ir ietverts kļūdainais vērtējums attiecībā uz pasākumiem, ko veica Francija, lai pilnībā izpildītu 2005. gada 12. jūlija spriedumu;
- pakārtoti tam, atcelt apstrīdēto lēmumu, jo tajā bija jāparedz mazāka kavējuma naudas summa;
- pakārtoti visam iepriekš minētajam, samazināt kavējuma naudas summu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai — gadījumā, ja Pirmās instances tiesa samazina kavējuma naudas summu — piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 1991. gada 11. jūnija spriedumu ⁽¹⁾ Eiropas Kopienu Tiesa konstatēja, ka prasītāja nebija izpildījusi pienākumus, ko dalībvalstīm uzliek Kopienu tiesību akti zivsaimniecības politikas jomā. Tā kā minētais spriedums netika izpildīts, Komisija cēla Tiesā prasību, pamatojoties uz EKL 228. pantu, un ar 2005. gada 12. jūlija spriedumu ⁽²⁾ prasītājai tika piespriests samaksāt Komisijai kavējuma naudu par katru sešu mēnešu periodu no minētā sprieduma pasludināšanas brīža, kā arī soda-naudu. Pēc minētā sprieduma pieņemšanas Komisija turpināja sekot tam, kā prasītāja izpildīja Tiesas 1991. gada 11. jūnija spriedumu, un, konstatējusi, ka prasītāja nebija to izpildījusi pilnībā, Komisija pieņēma prasītājai adresēto lēmumu, ar kuru tai tika pieprasīts samaksāt ar Tiesas 2005. gada 12. jūlija spriedumu tai uzliktās finansiālās sankcijas. Tas ir apstrīdētais lēmums.

Savas prasības atbalstam prasītāja ir izvirzījusi vairākus pamatus.

Prioritāri, tā uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ tāpēc, ka Komisijai nebija kompetence, t.i., tā nevarēja pieņemt lēmumu, ar kuru dalībvalstij liek samaksāt kavējuma naudu, ko uzlikusi Tiesa atbilstoši EKL 228. pantam. Prasītāja norāda, ka saskaņā ar EKL 228. pantu vienīgi Tiesai ir kompetence prasīt veikt šādu maksājumu, jo pirms tam ir jākonstatē pienākuma neizpildes turpināšanās.

Pakārtoti, prasītāja norāda, ka Komisija ir pārkāpusi lēmuma pieņemšanas procedūras noteikumus, pārkāpjot aizstāvības tiesības, jo Francijas iestādēm netika dota iespēja atbilstošā veidā iesniegt savus apsvērumus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

Pakārtoti tam, prasītāja izvirza prasības pamatu saistībā ar Komisijas izdarīto kļūdaino vērtējumu attiecībā uz pasākumiem, ko veica Francija, lai pilnībā izpildītu Tiesas spriedumu.

Pakārtoti tam, tā uzskata, ka, ņemot vērā izpildes pasākumus, ko tā veikusi kopš Tiesas sprieduma pieņemšanas, Komisijai bija jānoteic mazāka kavējuma naudas summa.

Visbeidzot, pakārtoti visam iepriekš minētajam, prasītāja uzskata, ka gadījumā, ja Pirmās instances tiesa atzīs, ka Komisija pati nevarēja samazināt ar Tiesas spriedumu noteikto kavējuma naudas summu, tas būtu jāizdara pašai Pirmās instances tiesai, izmantojot savu neierobežoto kompetenci.

⁽¹⁾ Lieta C-64/88 Komisija/Francija (*Recueil*, I-02727. lpp.).

⁽²⁾ Lieta C-304/02 Komisija/Francija (*Krājums*, I-06263. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 8. maijā — Philip Morris Products pret ITSB

(Lieta T-140/06)

(2006/C 165/63)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Philip Morris Products SA, Neuchâtel, Šveice (pārstāvji — T. van Innis un C. S. Moreau, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Prasītājas prasījumi:

- primāri — atcelt lēmumu un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti — iecelt ekspertu vai ekspertu grupu, kam uzdodami prasītājas minētie uzdevumi, un nolemt, ka ITSB ir jāapmaksā izdevumi, kas saistīti ar šo uzdevumu veikšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Trīsdimensiju preču zīme, kas attēlo cigarešu paciņu, attiecībā uz precēm 34. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 2 681 351)

Pārbaudītāja lēmums: Reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 4. panta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums. Prasītāja apgalvo, ka preču zīmei piemīt pietiekama atšķirtspēja un to nevar uzskatīt par ierastu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm.

Prasība, kas celta 2006. gada 18. maijā — Omya pret Komisiju

(Lieta T-145/06)

(2006/C 165/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Omya AG, Oftringen (Šveice) (pārstāvji — C. Ahlborn un C. Berg, solicitors, un C. Pinto Correia, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2006. gada 8. marta lēmumu lietā COMP/M.3796 — Omya/J.M. Huber PCC;
- atzīt, ka koncentrācijas darbība, uz ko attiecas lieta COMP/M.3796 — Omya/J.M. Huber PCC, tiek uzskatīta par tādu, kas atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības mērķis ir panākt, ka tiek atcelts Komisijas 2006. gada 8. marta Lēmums C (2006)795 apvienošanās lietā COMP/M.3796, kurā prasītājai saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas (¹) 11. panta 3. punktu tiek prasīts sniegt Komisijai patiesu un pilnīgu informāciju par to, kā tā no J.M. Huber pārņēma "izgulsnēta kalcija karbonāta" ražošanas darbību (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums"). Apstrīdētā lēmuma rezultātā apvienošanās grafiks tika atcelts, galīgā lēmuma par paziņoto apvienošanos pieņemšanai noteikto termiņu pārceļot no 2006. gada 31. marta uz 2006. gada 28. jūniju.

Apstrīdētajā lēmumā Komisija norāda, ka, atbildot uz iepriekšējo lūgumu sniegt informāciju, prasītāja bija sniegusi informāciju, kas vismaz daļēji bija nepatiesa. Prasītāja apgalvo, ka tas ir pretrunā ar Komisijas iepriekšējo vēstuli, kurā tā bija atzinusi, ka ir saņēmusi pilnīgu informāciju.

Prasības pamatojumam prasītāja atsaucas uz EK Apvienošanās Regulas 11. panta 1. un 3. punkta pārkāpumu, jo 1) Apstrīdētajā lēmumā pieprasītā informācija nebija nepieciešama apvienošanās darbības novērtēšanai; 2) visa pieprasītā informācija jau bija sniegta iepriekš un 3) pretēji tiesiskās drošības principam Komisija nebija rīkojusies nekavējoties.

Prasītāja turklāt norāda, ka, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, Komisija ir nepareizi izmantojusi pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar EK Apvienošanās Regulas 11. panta 3. punktu, jo, kā uzskata prasītāja, Komisijas galvenais mērķis, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, bija iegūt iepriekš minētajā regulā noteikto termiņu pagarinājumu, nevis saņemt vajadzīgo informāciju.

Prasītāja arī apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar tās tiesisko paļāvību uz to, ka tā ir izpildījusi savu pienākumu sniegt pieprasīto informāciju un ka termiņš galīgā lēmuma par paziņotās apvienošanās projektu pieņemšanai bija 2006. gada 31. marts. Prasītāja norāda, ka šo tiesisko paļāvību radīja iepriekšējā Komisijas vēstule, kurā tā bija atzinusi, ka ir saņēmusi pilnīgu informāciju, kā arī Komisijas vēlākā rīcība.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("EK Apvienošanās Regula") (OV L 24, 1. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 15. maija rīkojums — *Schmit* pret Komisiju

(Lieta F-3/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Novērtējums — Sūdzības iesniegšanas termiņš — Interese celt prasību — Nepieņemamība)

(2006/C 165/65)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nadine Schmit, Ispra (Itālija) (pārstāvji — P.-P. Van Gehuchten, P. Jadoul un Ph. Reyniers, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Currall un L. Lozano Palacios)

Priekšmets

Pirmkārt, lūgums atcelt 2003. gada 3. decembra lēmumu, kurā Komisija nav iekļāvusi prasītāju to ierēdņu vidū, kas paaugstināmi 2003. gadā, otrkārt, lūgums atcelt lēmumu, saskaņā ar kuru par prasītājas spējām, efektivitāti un uzvedību darbā nav sagatavots ziņojums par karjeras attīstību par 2001.—2002. gadu, treškārt, lūgums atļūdzināt kaitējumu, kas radies šo lēmumu dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) katra lietas dalībiece sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 6, 08.01.2005. (lieta, kas sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā ar numuru T-419/04 un nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ar 15.12.2005. rīkojumu).

Civildienesta tiesas trešās palātas 2006. gada 18. maija rīkojums — *Corvoisier* u.c. pret ECB

(Lieta F-13/05) ⁽¹⁾

(Eiropas Centrālās bankas personāls — Paziņojums par vakanci — Nelabvēlīgs akts — Pirmstiesas procedūra — Nepieņemamība)

(2006/C 165/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Sandrine Corvoisier, Roberta Friz, Hundjy Preud'Homme un Elvira Rosati, Fankfurte pie Mainas (Vācija) (pārstāvji — G. Vandersanden un L. Levi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji — H. Weenink un K. Sugar, pārstāvji, kuriem palīdz B. Wāgenbauer, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Eiropas Centrālās bankas paziņojumu par vakanci ECB/156/04, kas paredzēta sešu darbinieku pieņemšanai darbā amatā "Records Management Specialists", otrkārt, prasība atcelt visus lēmumus, kas pieņemti, izpildot paziņojumu par vakanci, un, treškārt, prasība atļūdzināt zaudējumus, ko esot radījuši visi iepriekš minētie lēmumi.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 132, 25.05.2005. (Lieta vispirms bija reģistrēta Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā ar numuru T-126/05, bet ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai).

Civildienesta tiesa (pirmā palāta) 2006. gada 31. maija rīkojums — Frankin u.c. pret Komisiju

(Lieta F-91/05) ⁽¹⁾

(Pensija — Beļģijā iegūto pensijas tiesību pārcešana — Prasītāju pieteikumu sniegt palīdzību noraidīšana)

(2006/C 165/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jacques Frankin, Soree (Beļģija) un citi (pārstāvis — F. Frabetti, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Martin un L. Lozano Palacios)

Priekšmets

Pirmkārt, atcelt Komisijas netiešo atteikumu sniegt palīdzību prasītājiem, piemērojot Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu 24. pantu, un, otrkārt, atļūdzināt šī atteikuma rezultātā prasītājiem nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 315, 10.12.2005. (lieta sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar Nr. T-359/05 un ar 15.12.2005. rīkojumu nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai)

Civildienesta tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 31. maija rīkojums — Irène Bianchi pret Eiropas Izglītības fondu

(Lieta F-38/06 R)

(Pagaidu noregulējums — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumiem)

(2006/C 165/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Irène Bianchi, Turīna (Itālija) (pārstāvis — M. A. Lukas, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Izglītības fonds (pārstāvji — M. Dunbar, direktore, kam palīdz G. Vandersanden, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, 2005. gada 24. oktobra lēmuma, ar kuru Eiropas Izglītības fonds atteica pagarināt līgumu ar prasītāju kā pagaidu darbinieci, izpildes apturēšana un, otrkārt, pagaidu pasākumu noteikšana.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Prasība, kas celta 2006. gada 8. maijā — Kerstens pret Komisiju

(Lieta F-59/06)

(2006/C 165/69)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Petrus J. F. Kerstens, Overijse (Beļģija) (pārstāvis — C. Mourato, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iecelēj institūcijas (AIPN) 2005. gada 11. jūlija lēmumu par prasītāja karjeras attīstības ziņojuma par 2004. gadu pieņemšanu;
- atcelt AIPN 2006. gada 6. februāra kategorisko lēmumu noraidīt prasītāja sūdzību Nr. R/769/05;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, Komisijas ierēdnis, apstrīd karjeras attīstības ziņojuma par 2004. gadu nopelnu punktus un tajā ietverto vērtējumu. Viņš uzsver, ka ir noticis vērtēšanas procedūras noteikumu un Civildienesta noteikumu 43. panta īstenošanas vispārējo noteikumu pārkāpums, kā arī pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pārkāpts Civildienesta noteikumu 43. pants. Prasītājs patur tiesības izvirzīt trešo pamatu saistībā ar pilnvaru nepareizu izmantošanu.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — *Kristina Stump un Carmen Camba Constenla pret Tiesu*

(Lieta F-60/06)

(2006/C 165/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Kristina Stump* un *Carmen Camba Constenla*, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvji — *S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis* un *E. Marchal, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu tiesa

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumus, ar kuriem prasītājas ieceltas par Eiropas Kopienu ierēdnēm, ciktāl tajos viņu amata pakāpe ir noteikta atbilstoši Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. vai 13. pantam;
- piespriest Eiropas Kopienu tiesai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot savu prasību, prasītājas izvirza pamatus, kuri ir ļoti līdzīgi lietā F-12/06 ⁽¹⁾izvirzītajiem pamatiem.

⁽¹⁾ OV C 86, 08.04.2006., 48. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — *Sapara pret Eurojust*

(Lieta F-61/06)

(2006/C 165/71)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Cathy Sapara*, Hāga (Nīderlande) (pārstāvji — *G. Vandersanden* un *C. Ronzi, advokāti*)

Atbildētājs: *Eurojust*

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 2005. gada 6. jūlija lēmumu par līguma izbeigšanu ar prasītāju un rīkojuma izdošanu par viņas atkārtotu integrāciju *Eurojust* no minētās dienas;

- piespriest izmaksāt prasītājai kompensāciju par nodarīto kaitējumu, kas saskaņā ar *ex aequo et bono* principu aprēķināts EUR 200 000 apmērā par morālo kaitējumu un izmaksāt prasītājas algu par laika posmu no 2005. gada jūlija līdz 2009. gada 15. oktobrim, kas veido zaudējumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, bijusī *Eurojust* pagaidu darbiniece, apstrīd lēmumu izbeigt ar viņu noslēgto līgumu pārbaudes laika beigās.

Savu prasījumu pamatojumam viņa atsaucas uz šādiem pamatiem:

- Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (PDNK) 14. panta un Civildienesta noteikumu 9. panta pārkāpumu;
- vispārējā tiesību principa pārkāpumu, saskaņā ar kuru akts, kas skar prasītāja intereses, ir jāpamato;
- nepārprotamām kļūdām faktu vērtējumā, kas noved pie juridiskām kļūdām;
- vispārējā labas pārvaldības principa un tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu;
- pilnvaru nepareizu izmantošanu.

Attiecībā uz līgumu izmaksāt kompensāciju, prasītāja uzskata, ka pret viņu ir vērsti mobings un viņa ir vairākkārt apmelota.

Prasība, kas celta 2006. gada 23. maijā — *Guarnieri pret Komisiju*

(Lieta F-62/06)

(2006/C 165/72)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Daniela Guarnieri, St-Stevens-Woluwe* (Beļģija) (pārstāvis — *E. Boigelot, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 5. augusta lēmumu, kas nelabvēlīgi ietekmē prasītāju un ar kuru, piemērojot Civildienesta noteikumu 67. panta 2. punktā paredzēto pabalstu pārklāšanās novēršanas principu, paredz atskaitīt Beļģijā piešķirto bāreņa pensiju no ģimenes pabalsta un līdz ar to noteic, ka attiecīgā summa tiks ieturēta no algas atbilstoši Civildienesta noteikumu 85. pantam;

— atcelt iecelējinstiucijas (AIPN) 2006. gada 14. februāra lēmumu, ar ko noraida prasītājas iesniegto sūdzību pret apstrīdēto lēmumu;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, Komisijas ierēdne un divu bērnu māte, saņēma Civildienesta noteikumu 67. panta 2. punktā paredzēto apgādājamā bērna pabalstu. Pēc tam, kad 2005. gada 10. aprīlī nomira viņas laulātais, viņa tika informēta, ka Civildienesta noteikumu 80. panta grozījumu dēļ Komisija viņai nemaksās bāreņa pensiju. Savukārt Beļģijas iestādes viņai ir piešķirušas ģimenes pabalstus un bāreņa pensiju. Tā kā minēto iestāžu maksāto pabalstu kopējā summa pārsniedza Kopienų piešķirto ģimenes pabalstu summu, Komisija uzskatīja, ka prasītājai vairs nav tiesību uz pēdējiem minētajiem pabalstiem.

Savas prasības atbalstam prasītāja, pirmkārt, norāda uz Civildienesta noteikumu 67. panta 2. punkta pārkāpumu. Pabalstiem, ko prasītājai maksā Beļģijas iestādes, nav tāds pats raksturs kā Kopienų maksātiem pabalstiem, un tātad tos nedrīkst atskaitīt atbilstoši minētajai normai.

Turklāt prasītāja norāda, ka tika pārkāpts Civildienesta noteikumu 25. pantā paredzētais pienākums norādīt visu individuālo lēmumu pamatojumu, tiesiskās paļāvības princips, tiesiskās drošības princips, vienlīdzīgas attieksmes princips un labas pārvaldības princips, kā arī pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses.

Viņa izvirza arī iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Padomes 2004. gada 22. marta Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību⁽¹⁾, ciktāl ar to groza Civildienesta noteikumu 80. panta 4. punktu, neparedzot pārejas noteikumus. Prasītāja uzskata, ka, atceļot bāreņa pensiju bērniem, kuru mirušais tēvs vai māte nebija ierēdnis vai pagaidu darbinieks, bija jāparedz arī pārejas noteikumi, kas ļautu ierēdņiem veikt visus aktuāros aprēķinus attiecībā uz viņu situāciju.

(¹) OV L 124, 27.04.2004., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 22. maijā — Bergström pret Komisiju

(Lieta F-64/06)

(2006/C 165/73)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ragnar Bergström, Linkebeek (Beļģija) (pārstāvji — T. Bontinck un J. Feld, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt individuālo lēmumu par pagaidu darbinieka statusa nomaiņu uz ierēdņa statusu, kas atspoguļots dokumentā par iecelšanu amatā, kas stājās spēkā 2005. gada 16. septembrī un tika paziņots 2005. gada 28. septembrī;
- piespriet Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs 2004. gada 26. aprīlī tikai informēts par to, ka ir izturējis 2002. gada 25. jūlijā izsludināto atklāto konkursu COM/A/3/02, lai veidotu rezerves sarakstus A6/A7 kategorijas administratoriem. Pēc jauno Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā viņš tika iecelts par ierēdņi tajā pašā amatā, ko viņš ieņēma kā pagaidu darbinieks, saskaņā ar Civildienesta noteikumu XIII pielikumu piešķirot A*6 kategorijas 2. pakāpi.

Savas prasības atbalstam prasītājs izvirza argumentu, ka ir pārkāpti Civildienesta noteikumu 31. un 62. pants un Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 5. un 2. pants.

Vēl prasītājs uzsver, ka ir pārkāpts tiesiskās paļāvības, iegūto tiesību saglabāšanas un vienlīdzīgas attieksmes pret vienas kategorijas vai dienesta ierēdņiem princips.

Prasība, kas celta 2006. gada 22. maijā — Pereira Sequeira pret Komisiju

(Lieta F-65/06)

(2006/C 165/74)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rosa Maria Pereira Sequeira, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — T. Bontinck un J. Feld, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2005. gada 19. septembrī paziņoto individuālo lēmumu par kategorijas grozīšanu, kas stājās spēkā ar 2005. gada 16. augustu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisija atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, iekšējā konkursa COM/PC/04 laureāte, tika iecelta par ierēdni un klasificēta pakāpē C*1, tas ir, tajā pašā pakāpē, kurā tā bija iecelta viņas pēdējā pagaidu darbinieka līgumā. Proti, pat ja iepriekš viņai bija piešķirta labvēlīgāka pakāpe, viņas amata pakāpe bija pazemināta uz pakāpi C*1 pirms viņas iecelšanas par ierēdni.

Savu prasību pamatojot, prasītāja atsauca uz Civildienesta noteikumu 31. un 62. panta pārkāpumiem, kā arī Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 5. un 2. panta pārkāpumiem.

Prasītāja turklāt norāda uz tiesiskās palāvības principa pārkāpumu un iegūto tiesību saglabāšanas principa pārkāpumu.

**Civildienesta tiesas 2006. gada 13. jūnija rīkojums —
Maccanti pret ESLK****(Lieta F-81/05) ⁽¹⁾**

(2006/C 165/75)

Tiesvedības valoda — franču

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 281, 12.11.2005.

III

(Paziņojumi)

(2006/C 165/76)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 154, 1.7.2006.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 143, 17.6.2006.

OV C 131, 3.6.2006.

OV C 121, 20.5.2006.

OV C 108, 6.5.2006.

OV C 96, 22.4.2006.

OV C 86, 8.4.2006.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
